

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 125

Presidència
del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 28 de juny de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del Projecte de llei RGE núm. 14371/21, de polítiques de joventut de les Illes Balears. [7806](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors diputats, senyores diputades.

Punt únic. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del Projecte de llei RGE núm. 14371/21, de polítiques de joventut de les Illes Balears.

Començam aquest ple extraordinari que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del Projecte de llei RGE núm. 14371/21, de polítiques de joventut de les Illes Balears.

Començam amb la presentació per part del Govern del Projecte de llei. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes. Avui, si tot va bé i tot es desenvolupa com està previst, aprovarem una nova llei de polítiques de joventut.

Les lleis que tenen recorregut en el temps són les que estan consensuades, són aquelles lleis que permeten un consens molt ample i, en conseqüència, aquest consens és fruit d'un treball col·lectiu. Aquest és un projecte de llei que vol tenir aquesta característica i, per tant, les meves primeres paraules han de ser d'agraïment, sincer, no protocol·lari, sinó realment sincer a totes aquelles persones que han intervingut en la seva elaboració, i confiam, com no pot ser d'una altra manera, amb la seva aprovació.

Però també és cert que, tot i que un treball és col·lectiu i que aquestes lleis han de ser necessàriament col·lectives, quan el Govern presenta o vol liderar l'aprovació d'una llei, té la responsabilitat, com a mínim, d'elaborar el primer document. Per tant, el primer que vull fer, el primer que vull agrair, és a l'equip de professionals de l'IBJove i a la Direcció General de Joventut per redactar el primer text que ens va servir de base al que avui és el document d'aprovació, prou canviat, si vostès van a l'origen del document, però que aquest canvi és fruit del debat col·lectiu al qual feia referència.

També vull agrair a tots els membres dels serveis jurídics de la conselleria que, en circumstàncies molt complexes, han abordat no només aquesta llei, la de lleure, la de cooperació, la d'esports, hi ha molts decrets i la feina de cada dia, amb un context complex de moltes baixes per COVID. Per tant, als serveis jurídics de la conselleria també crec que els ho hem d'agrair.

Vull agrair a la directora general d'Infància, Joventut i Família, Marta Carrió, al gerent de l'IBJove, Sebastià Llitas, per la feina feta, per l'entusiasme mostrat, el temps dedicat i per les llargues hores en el despatx de Drassanes, des d'on donaven contingut polític al document inicial. Al director insular del Consell de Mallorca, Àlex Segura, que, per excés de confiança, sempre consultava.

Als consells insulars, i també a tots els directors insulars de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, per les seves valuoses aportacions, sempre són els garants d'aquesta cohesió territorial i d'aquesta equitat territorial, de garantir que en aquestes lleis aquesta coordinació territorial i aquesta equitat territorial hi siguin presents. I també són uns grans avaladors de tot el tema competencial, per tant, vull agrair-los les seves aportacions.

A la FELIB que, a través dels municipis, també han arribat a fer importantíssimes aportacions.

Quan aquest document estava consensuat institucionalment, es va produir el debat a les associacions de joves, que avui n'hi ha moltes que ens acompanyen i que els vull agrair també la seva presència; varen participar prou associacions però, especialment, mereix unes paraules el Consell de la Joventut, que va fer una primera lectura, va aportar moltíssimes esmenes, i després d'aquesta aportació que va fer el Consell de la Joventut ho vàrem treure ja a audiència pública.

Sé que també, i crec que és digne d'esmentar o s'ha d'esmentar, els joves dels partits, que són els que realment, jo crec, que des dels partits són els que han fet totes les propostes o bona part de les propostes presentades a la ponència.

Als grups parlamentaris, a aquells precisament que no varen presentar esmena a la totalitat, tal com va ocórrer a la presa en consideració del debat de dia 22 de març, perquè varen entendre la necessitat de canviar una llei que era del 2006, o que encara és del 2006, que els 174.000 joves es mereixen una llei més pròpia d'aquest temps, per la seva feina a les ponències a cada un dels parlamentaris i al coordinador de la ponència.

Som conscient que ha estat un debat molt intens, per les paraules que m'expressava el coordinador, que hi ha hagut molt d'interès per part de tots els ponents, que ha estat una llei de matisos, de significats, i jo crec que això ha enriquit aquesta llei i el text definitiu és un bon text. S'han debatut 266 esmenes i se n'han acceptades o transaccionades 104.

I també, per tant, als serveis jurídics del Parlament per la seva feina, a mi de vegades em sorprèn que entenguin el que s'aprova i el que es transacciona i que el document sigui definitivament el que s'ha debatut en el Parlament.

Deia que una de les característiques que ha de tenir una llei que vol durar en el temps és que aquesta es faci col·lectiva, que tots vegem que hi ha una part de nosaltres allà. I una altra de les característiques de les lleis que neixen amb aquesta voluntat de perdurar en el temps és que encerti en les propostes que fa, que encerti en les propostes on van dirigides, si tenim una llei per als joves necessàriament hem d'encertar en el que va dirigit a aquests joves, quines són les seves necessitats i quines són les mesures que prenen la llei perquè això s'acompleixi.

Creiem que aquesta llei té aquestes característiques, que encerta realment en els problemes que tenen actualment els joves i és una llei enfocada a resoldre problemes que tenen els joves. De fet, un dels encerts que nosaltres pensam des del principi que ha estat molt important, i sempre ho diem, és separar la joventut del lleure, que, tradicionalment, a la nostra comunitat autònoma estaven lligats; primer, perquè el lleure es

mereix una legislació pròpia, que també és una llei que ja està aprovada en el Consell de Govern, que ja ha estat lliurada al Parlament i que d'aquí unes setmanes supòs que començarà el debat. I, segon, perquè una activitat com el lleure, que es pot iniciar als tres anys, no pot anar a una llei de joventut.

És cert, perquè això és confondre l'objecte de la llei del lleure amb els protagonistes o amb els professionals que hi intervenen, que la majoria són joves, però no es poden confondre les dues coses. Per tant, jo crec que un encert ha estat aquesta separació.

L'altre encert d'aquesta llei, i és fonamental per entendre l'estructura d'aquesta llei, és caracteritzar la joventut com un col·lectiu amb necessitats i demandes específiques. La joventut no és una transició cap a la vida adulta, és un col·lectiu, és una etapa de la vida que té necessitats i demandes específiques.

Vostès segurament..., bé, tots els parlamentaris que ja coneixem moltes lleis, hi ha molts d'articles que de vegades caracteritzen les lleis, les defineixen, però sempre n'hi ha qualcun, o un o dos, que encara resumeix molt bé el que significa cada llei. Nosaltres..., o jo crec, i des de la conselleria també, creiem que la voluntat d'aquesta llei es resumeix molt bé en l'article 5, el qual parla de drets específics de les persones joves. Aquí podríem estar temptats a col·locar multitud de drets, el dret a l'educació, el dret a la cultura, el dret a la sanitat, el dret a l'accessibilitat, però això no són drets específics de la joventut. És importantíssima la característica d'una llei que defineixi els joves com un col·lectiu absolutament específic. Per tant, veuran que en aquest article, que parla dels drets específics, n'hi ha quatre, perquè la resta de drets estan reconeguts a altres lleis com a ciutadans. Aquest article estableix que el dret a ser considerat un col·lectiu amb necessitats i demandes específiques susceptibles d'actuacions dissenyades especialment per als joves. Això que sembla de tan de sentit comú, que els joves són un col·lectiu específic que tenen demandes de necessitats i han de tenir drets específics, no està reconegut a la nostra llei actual.

L'actual llei en vigor sols el reconeix com un col·lectiu divers i heterogeni, que ho és, i aquest projecte també ho reconeix, però no és suficient, divers i heterogeni ho són tots, és la infància, és la vellesa, és l'època adulta, és qualsevol col·lectiu. Per tant, aquesta especificitat de la joventut com a col·lectiu específic no estava reconeguda. Per tant, insisteix, no era una qüestió d'enumerar-los tots i cadascun dels drets que té reconeguts a altres lleis, a la sanitat, a l'educació, a la seguretat; l'essència de la llei radica en obligar les administracions públiques a, quan pensin en programes o serveis, tenir en compte com a sector específic la joventut i dissenyen, elaborin i executin polítiques específiques per a ells.

No és qüestió que a la llei surti, per exemple, que un jove té dret a l'accés a la sanitat pública, això ja ho reconeix una llei de salut, com a ciutadà. El que s'haurà de fer des d'ara, si avui la llei s'aprova, és quan, per exemple, Salut faci un programa d'evitació del suïcidi, necessàriament haurà de fer un programa o un sots-programa específic per a la joventut, perquè té característiques especials en l'abordatge del suïcidi. El mateix amb programes d'obesitat, amb qualsevol altre exemple, o en el sector laboral o en el sector de la formació contínua o en la

cultura o en serveis socials, hauran de tenir en compte que hi ha un sector de la població amb necessitats específiques i hauran de fer programes específics, i això és el dret que reconeix aquesta llei.

Tenim un tema, per exemple, d'esmenes encara pendents d'accessibilitat, no fa falta que diguem que tots els serveis de la joventut han de ser accessibles, perquè tenim una llei de accessibilitat.

L'altre tema fonamental és el dret a ser destinataris de polítiques públiques d'emancipació, passant de possibilitar l'emancipació, com diu la llei actual, a tenir dret a ser destinataris de polítiques públiques d'emancipació, i això és fonamental: dret a ser destinataris de polítiques públiques d'emancipació, i les desenvolupam a la llei.

A partir dels 23, 24 anys, l'objectiu dels joves és l'emancipació, constituir la seva pròpia llar, per tant, les polítiques, sobretot tres, han d'anar dirigides a això quan es pensi en els joves: l'accés a l'habitatge, a la formació i a la inserció laboral, especificant ja un dret molt concret: que tot l'habitatge públic, un 15% d'aquest habitatge públic es dediqui a les persones joves.

Dret a la participació, fonamental; hi ha joves que no tenen dret a la participació encara, perquè no tenen els 18 anys que ens caracteritzen com a adults. Per tant, és importantíssim reconèixer com a un dret específic el dret a la participació i hem d'observar com participen els joves, i aquesta llei ha de recollir com participen els joves, i per això introduïm, per exemple, els grups de joves, que són formes d'expressió, de participació dels joves que fa vint anys, deu anys, quinze anys, sobretot vint anys, no hi eren.

Donam una especial rellevància al Consell Balear de la Joventut i als consells insulars de la joventut que han de tenir autonomia administrativa i econòmica i, per suposat, amb control públic, i la promoció de les associacions.

Altres aspectes que aborda la llei i que també són importantíssims: els professionals de la joventut. Es reconeixen per primera vegada els professionals de la joventut, els definim com a tals, tenim professionals de sanitat, de serveis socials, de cultura, però de la joventut els reconeixem com a tals. I definim els professionals de la política de l'àmbit de la joventut, el personal tècnic de la joventut, els informadors i informadores, dinamitzadors i dinamitzadores. La informació com a eix central per accedir als drets i a la participació. Per això tenen una especial rellevància els serveis d'informació i de dinamització i els dedicam molts d'articles. Però no només hi ha de serveis d'informació i dinamització per als joves, per això, per primera vegada, s'instaura la cartera de serveis juvenils a cada àmbit territorial, així com passa a salut o a serveis socials. La cartera de serveis..., la cartera, tant a salut com a sanitat, ens ha permès accedir a drets, perquè definim a cadascuna de les carteres què és un dret i que està subjecte a pressupost.

També, i vaig acabant, perquè això va molt de pressa, quan estàs aquí dalt sempre va molt de pressa el temps, l'Institut Balear de la Joventut es constitueix com a un òrgan bàsic de

coordinació i promoció de les polítiques de joventut, no tant executor, sinó com a òrgan absolutament coordinador, perquè les polítiques de joventut han de ser sectorials, perquè tenen -insisteix- necessitats específiques sectorials, però també necessàriament transversals. Els problemes de l'habitatge s'han d'abordar des d'Habitatge, però s'ha de tenir en compte quin és el model d'habitatge que necessiten, com s'hi accedeix, quin és el preu públic, etc., i així en Salut, en Serveis Socials i en la resta.

Avui el calendari ens ha permès que celebrem el Dia de l'Orgull LGTBI i es debati aquest projecte de llei, crec que avui és necessari un record per a tots els joves que han estat insultats, colpejats i assassinats per expressar lliurement la seva sexualitat i estimació.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta llei recull expressament molts d'aquests aspectes importants per als més joves, si és important a partir dels 23, 24, l'emancipació, per als més joves és molt important la identificació, desenvolupen la seva personalitat, la identificació sexual, ideològica, molts tipus d'identificació es constitueixen en aquesta època. Per això és tan important la seva visualització, per això és tan important l'educació en el respecte i l'acompanyament en aquests processos.

Se m'acaba el temps, no puc seguir amb tot el que volia dir, sé que hi ha un debat important, que són els 16 anys. Molts de grups parlamentaris volien reduir aquesta edat. És arbitrària, la podríem posar als 15, la podríem posar als 14, però crec que hem de ser coherents, els 16 anys és l'edat obligatòria dels estudis, és l'edat en la qual te pots emancipar judicialment, és l'edat en què pots tenir contractes laborals, és l'edat per a la qual el col·lectiu de joves demana el vot, no va més enllà dels 16 anys. Per tant, jo crec que ha estat un encert mantenir aquests 16 anys.

El grup social amb menys reconeixement jurídic, sempre han estat els joves; els infants tenen reconeixement jurídic, els vells tenen reconeixement jurídic, els adults tenim reconeixement jurídic, el sector poblacional on hi ha menys reconeixement jurídic són els joves, aquesta llei ho ha de canviar.

I, per acabar, si hem fet una llei col·lectiva, també és una responsabilitat col·lectiva, que aquesta llei es desenvolupi i aquesta llei s'apliqui des de les administracions des de les administracions, des del Parlament i des de les associacions. Per tant, no acaba aquí el nostre compromís avui, en aprovar aquesta llei, perquè aquesta llei es desenvolupi, sinó que ha de continuar.

La coincidència ha fet que aquesta llei arribi al final de la seva tramitació, quan la decisió de l'any 2021, del Parlament Europeu i del Consell, ha declarat l'any 2022 Any Europeu de la Joventut, creiem que és una bona forma de celebrar-ho, aprovant aquesta llei de polítiques de la joventut.

Gràcies per la seva atenció.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. A continuació passarem al debat de les esmenes i el vot particular que es mantenen al projecte de llei. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 974, 982, 983, 986, 988, 991, 993, 994 i 996/22, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Benvingudes les entitats i associacions de joves. En primer lloc, m'agradaria disculpar la Sra. Pons, per no poder ser aquí, no es trobava bé, però vull agrair-li tota la feina que ha fet en aquest projecte, amb la seva implicació i en la defensa de totes les esmenes que s'han presentat. Disculpar-me a mi, perquè ho vaig saber ahir vespre, i evidentment, no he pogut estar o llegir i defensar, no podré defensar amb profunditat les nostres esmenes. Sé que tots els grups parlamentaris que vau fer la comissió i la ponència en sou conscients.

I vull agrair als joves d'El Pi i també de la resta d'associacions totes les aportacions i esmenes que han ajudat que presentéssim des del nostre grup parlamentari.

Pensem que és un bon dia per als joves de les nostres illes, perquè, com ha dit la consellera, es modificarà aquesta Llei del 2006 i el que farà és adaptar-se a la situació, a la vivència, a la realitat actual dels nostres joves. Hem de pensar que perquè això funcioni és imprescindible que aquesta llei vengui acompanyada d'un pressupost, d'uns recursos que puguin apropar i puguin ajudar tots els joves que el que diu la llei sigui una realitat.

Des del nostre grup parlamentari varem presentar 30 esmenes, d'aquestes 30 esmenes se n'han aprovades 20 i una l'hem retirada, per tant, ens en queden 9 de vives. Aquestes 9 esmenes, ara mateix us les resumiré.

Van encaminades al tema de l'edat, la Sra. Consellera ha parlat dels 16 anys, nosaltres consideràvem que podíem allargar la joventut als 35 anys, hi ha moltes vegades que se'n parla de poder ampliar la franja com a joves, per moltes circumstàncies, perquè els estudis avui en dia, cada vegada es volen preparar més, per tant, és vera que és més complicat accedir al món laboral, és més complicat poder-se independitzar i, per tant, ajudar amb la llei que els joves es considerin fins als 35 anys, ho hem defensat i ho hem proposat a dues esmenes.

Per altre costat, tenim una esmena que per a nosaltres és important i són els drets, remarcar els drets específics. Pensem que no només, i tenint en compte que es pot entendre de manera transversal, i ja ho va manifestar la Sra. Pons en el seu moment, pensem que en aquesta llei seria imprescindible que s'especificassin tots els drets que defensam dels joves. I, per tant, en aquest punt nosaltres el que fèiem és incrementar i dir quins drets tenien tots els joves de les nostres illes: un dret a l'autonomia personal, dret a l'atenció, a la promoció i a l'educació, a l'accés, amb garanties, a una ocupació de qualitat, a l'emancipació, a l'habitatge, a la protecció social, a la llibertat

d'expressió i d'informació, a la no-discriminació i a la igualtat d'oportunitats, a una vida lliure de violències masclistes, a un reconeixement i respecte de la identitat de gènere, a aprendre i expressar-se en les llengües oficials, a la llibertat de pensament, de consciència, de religió o creences, a la justícia de menors, a la no-privació de llibertat, i també als serveis de prevenció i reinserció social, el dret a la mobilitat, a la salut sexual i reproductiva, a l'esport i activitat física, a un entorn ambiental sostenible i saludable, a l'accés gratuït i universal a les noves tecnologies, a la informació i a la transparència, a un consum responsable i també a l'oci i al benestar.

Per tant, amb aquesta esmena el que volíem era ampliar i que quedessin tots els drets dels joves identificats i especificats.

També en el punt a), dèiem el dret a participar i decidir en l'elaboració de les polítiques que ens afecten. Crec que hi ha molts de municipis allà on aquest dret a decidir, a través de pressuposts participatius específics per a joves, fan passes importants i creiem que és necessari que se'n facin.

També una altra esmena, afegim que es faciliti la informació sobre les polítiques, que el Govern faciliti la informació sobre les polítiques de la joventut als joves. Avui en dia, amb les noves tecnologies i així com d'avançats estan els joves, perquè moltes vegades a nosaltres ens consta, però a ells els és molt fàcil, creiem que tendrien un accés molt ràpid a saber quina informació es fa en Joventut.

També hem fet una esmena d'addició, perquè l'eficàcia, l'eficiència i la gestió responsable als programes i les actuacions adreçats als joves, estiguin dotats de recursos suficients per assolir tots els objectius prevists, és el que els he dit al principi de la meua intervenció, una llei és important, però és important que hi hagi els recursos necessaris perquè aquesta llei sigui una realitat i sigui factible.

També destinar el percentatge de l'habitatge, la llei parla d'un 15%. Ja que hem incrementat l'edat, en coherència, als 35, també pensam que l'accés a l'habitatge, en lloc d'un 15%, fos d'un 20%. Hem debatut qualche vegada amb el Partit Popular, que ens demanava que s'especificàs una part a cada habitatge de protecció oficial, s'hi destinessin només per a joves, nosaltres no ho veiem adient, perquè consideram que no sabem quins habitatges es faran i, per tant, no a cada habitatge hi pot haver un tant per cent concret, però sí al total, al conjunt d'habitatges de protecció oficial que es facin, sí que hi hagi un 20% destinat als joves, pensam que és important i que ho agrairien, perquè tots sabem que és molt complicat tenir un habitatge a un preu digne.

Ja per acabar, vull dir que a una nova esmena el que fem és substituir: "la persona titular de la conselleria competent en matèria de joventut", per "la direcció d'aquesta conselleria."

Amb totes aquestes esmenes, com dic, hem intentat millorar la llei, estam contents que se n'hagin acceptades 20, per tant, amb aquestes 20 consideram que s'han fet passes i que s'han entès les millores que proposàvem en el text inicial i, d'aquí, pensar o que es repensin la possibilitat de poder-nos aprovar les esmenes que ens queden vives.

Respecte de la resta d'esmenes que s'han presentat pels diferents grups parlamentaris, nosaltres farem la mateixa votació que fèrem en comissió.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, RGE núm. 1003, 1004, 1007, 1008, 1009, 1010, 1012, 1013, 1014, 1018, 1025, 1031 i 1033/22, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia a tothom. Sra. Sureda, li deman que traslladi, i Sr. Melià, des del nostre grup parlamentari personalment, com a company d'aquesta ponència i d'aquesta comissió, a la Sra. Pons, un desig de ràpida recuperació.

Ha fet un treball com l'han fet conjuntament tots els diputats i diputades d'aquesta comissió, i s'ha arribat al major debat i consens, malgrat hi ha hagut qualche desviament al final i que avui veurem com acaba.

Vull saludar i donar la benvinguda al personal, al públic assistent, alguns dels quals professionals de l'àmbit de la joventut, i tant a la ciutadania que també ens acompanya per *streaming*, avui no hi haurà un ple, com es preveia, tot i ser una gran majoria de forces polítiques de poder fer les preguntes de control al Govern, que és el que pertocava, que és de tant o més interès que el que avui debatrem també aquí, amb aquestes iniciatives de llei. I, per tant, volia fer aquesta reflexió.

I com a diputat d'aquesta cambra, vull demanar disculpes també a la ciutadania, perquè no es pugui exercir avui una de les accions de control a aquest govern.

(*Alguns aplaudiments*)

La ciutadania jove de les Illes, entre 15 i 35 anys, avui ens demanarà de què serveix aquesta llei, i per què aprovam avui una llei de joventut en aquest parlament, i si aquesta servirà per donar resposta a les seves demandes, inquietuds, especialment en una situació de crisi, de dificultat, per dur a terme el seu projecte vital, entre el qual, l'àmbit de l'accés al món laboral, l'accés a un habitatge -sigui triat en via de règim de lloguer o de compra-, el seu projecte de triar quin model de família o de famílies vol assolir i, fins i tot, el tema de l'emancipació. Seria una pregunta raonable, i avui en aquesta cambra hem de contestar i també garantir el compliment de la resposta que avui els donem amb l'aprovació, debat i tramitació de les esmenes.

La llei de política de joventut no és una llei d'habitatge, no és una llei d'educació, no és una llei per al foment i per a l'ocupació, però tampoc no ho va ser la Llei integral de joventut del 2006; el compromís de l'accés, el que ens demana i preocupa, sobtadament, els joves, a l'habitatge, als llocs de treball en condicions dignes, sense precarietat, una formació i capacitat continuï, o poder formar el model de família -com

comentava abans-, no s'aconsegueix amb l'aprovació d'un text, sinó amb la voluntat política que els responsables de les administracions públiques puguin recollir d'aquesta llei i materialitzar, tant a l'agenda política i a l'agenda institucional, com reflectir-ho en els objectius i en els pressuposts anuals, en coherència amb el que s'ha aprovat en aquesta llei.

I aquesta és la convicció, el compromís i l'acció institucional del nostre grup parlamentari en el treball de presentació de la defensa de les 32 esmenes registrades; esmenes que donen suport també, algunes i debat nostre, a altres esmenes presentades per altres grups parlamentaris, i que van en aquesta línia, objectiu i finalitat, compartida amb nosaltres.

Vull reconèixer la importància que va tenir aquella llei primera de joventut i el treball que varen fer els professionals i també el teixit associatiu i les entitats que hi col·laboraren. Una tasca que s'ha vist reflectida també en el treball del document i del debat i d'exposició pública en aquesta llei. Hi ha un apartat, d'aquesta llei, que reconeix aquests professionals i, per tant, nosaltres ens sentim ben satisfets i té una línia transversal, el protagonisme d'aquests professionals de joventut, que en parlaré ara a la meua exposició.

Avui, 16 anys després, és un context molt diferent, en aquell context, la meitat, l'índex de l'emancipació dels joves és el doble del que hi ha avui, en una situació de crisi per la inflació i, evidentment, per la situació de crisi de la qual no hem sortit i que malauradament sembla que continuarà. Per tant, el compromís, fermesa i protagonisme que han de tenir els joves en aquesta llei es fa palès, però també s'ha de materialitzar en actuacions en els plans estratègics de joventut. Vostès saben que el nostre grup parlamentari ha estat defensor dels plans estratègics de joventut, malgrat estiguessin reconeguts a una llei o no; en aquesta llei es reconeix com un instrument, com una estratègia i com una eina, no tan sols que recull les actuacions de les administracions públiques, sinó que implícitament és un mandat.

El nostre grup parlamentari, com vostès sabran, ha estat molt defensor -i així ho hem aconseguit amb les esmenes acceptades- que no només siguin a l'agenda política, sinó a l'agenda institucional i, per tant, els plans estratègics de joventut s'informin al Parlament, a la Cambra, tant la presentació, l'avaluació, com l'exposició que en pugui fer tant el conseller titular o la consellera titular responsable en matèria de joventut, com el Consell de Joventut de les Illes Balears a través dels seus representants, que informaran aquesta cambra tant de la seva línia d'actuació, com de la valoració de la situació de la joventut a les Illes Balears i podrà orientar aquest legislatiu amb proposicions i amb modificacions, si s'escau, d'aquesta llei.

Per tant, crec que és una passa important perquè aquesta llei del 2006 avanci i no sigui només una llei de declaracions i de principis, sinó que sigui una llei que materialitzi un mandat al Govern, a les institucions, perquè els drets i obligacions dels joves siguin compromisos materialitzats per aquest camí a la seva emancipació.

Les polítiques públiques que afecten els joves han d'estar a l'agenda política, com he dit avui, i el recull de drets i obligacions han de ser un mandat per a les administracions públiques. Es defineixen instruments de participació, i vull esmentar especialment el treball que s'ha fet amb la modificació de la Comissió Interdepartamental de Joventut per part, tant de la iniciativa de la conselleria, com per part també del debat que hi ha hagut entre els grups parlamentaris, que té una representació i, sobretot, té tot un capítol que estructura una eficàcia i, evidentment, un protagonisme important per a l'aprovació del Pla estratègic per Consell de Govern. La transversalitat i la integralitat no són tan sols declaracions de principis i de valors, sinó que s'ajunten amb la cooperació, amb l'eficàcia i el rendiment de comptes.

I, per tant, això és el que dona suport a una llei necessària. El reconeixement i la implicació directa dels professionals -com deia abans- de l'àmbit de joventut, de diferents administracions, però també el protagonisme del Consell de Joventut de les Illes Balears, que es reconeix com a persona, com a òrgan, més enllà d'un òrgan col·legiat, i és un òrgan reconegut i que tindrà la seva actuació.

Sempre he dit, i aquí hi ha molts de companys i companyes que han format part d'una plataforma com és el Consell de Joventut de les Illes Balears, que el Consell de Joventut l'ha d'obrir i l'ha de tancar el Consell de Joventut, és a dir, les entitats membres; i hem de tenir la maduresa necessària per arribar a considerar si és la plataforma adequada o no. Aquí hi ha una oportunitat i una reflexió per tornar recuperar aquest debat. I, entenem nosaltres, i li donarem suport, tal i com s'esmenta aquí.

La implicació del legislatiu és important -ja ho he esmentat abans- i també ho és la participació dels joves i el reconeixement d'aquests grups no formals, i la participació d'aquests grups també és essencial, i es reconeix en aquesta llei.

Les nostres consideracions avui són les de defensar les nostres esmenes, com els he dit abans, que n'hi ha de pendants, hi ha 13 esmenes pendants, i n'hi ha 2 que voldria destacar, considerablement, per la resta -tot i que trobam que totes són importants; hi ha un apartat que vostès saben -ho estàvem discutint abans amb la consellera- un tema, el concepte de garantir com és una manera transversal a tots els àmbits de les polítiques públiques, l'accessibilitat de tot ciutadà i ciutadana, als serveis, equipaments i instal·lacions, però especialment a les de joventut.

Vostè sap, consellera -no la vull interpel·lar, però li vull fer un referent- que la nostra tramitació d'inici de legislatura en els pressuposts, sempre hem demanat suport als municipis i als consells insulars perquè puguin tenir l'accessibilitat a tota la mobilitat i a tota la diversitat funcional dels joves, a totes les seves instal·lacions. I entenem que la llei..., és ver que la llei no ho ha de recollir..., tampoc no és ver!, la llei pot recollir, pot ser reiterativa amb drets de tots els àmbits i reforça un poc més, però aquest entenem que és un tema transversal i que donava, reconeixia, un dret a aquesta diversitat, també, que són les persones en situació de discapacitat o amb algunes necessitats especials en aquest sentit, i tenim un repte, vostè ho sap, vostès

ho saben, un repte encara a molts de serveis i instal·lacions, no tan sols de lleure educatiu, sinó també de participació.

Un altre cabdal és l'edat del 15 als 30 anys, i aquí sí que vull traslladar a El Pi una reflexió que el nostre grup parlamentari ha fet arran del debat de ponència, ha estat enriquir també el debat de ponència i de comissió i vull reconèixer la tasca de bell nou de tots els companys i companyes. Nosaltres entenem, i així ho hem defensat, que l'edat, evidentment, reconeguda a la llei, de 16 a 30 anys, per dret comparat i per l'experiència a la comunitat autònoma és la idònia per dur a terme l'execució de les polítiques eficaces de les administracions públiques, però entenem que els 15 anys és una transició d'una edat per preparar la capacitació, la formació, l'orientació i el suport als joves cap a decidir si van, continuen a l'àmbit del món de la formació o accedeixen directament a l'ocupació, tant de bo fos complementari, o vulguin formar el seu projecte de vida vital als 16 anys, amb les diferents modalitats de grups i de famílies i, per tant, entenem que aquesta transitorietat és un mandat als poders públics per treballar estratègies en aquest camí.

Però, evidentment, l'elasticitat als 35 anys i l'experiència que hem tengut amb aquesta crisi econòmica, social i també sanitària, ens ha dut a prendre i a proposar mesures de diferents grups en aquesta cambra per afavorir, no tan sols l'emancipació, sinó la seguretat de la continuïtat del projecte vital de molts de joves, joves emprenedors, joves investigadors, joves que han hagut de tornar fins i tot a ca els familiars perquè no han pogut sostenir el seu suport econòmic i social i, per tant, entenem i estam disposats a transaccionar algunes de les esmenes que, entre les quals ha plantejat El Pi en aquest sentit.

Donarem suport a la majoria d'esmenes i ens abstindrem a altres que planteja el Grup Parlamentari Popular. Ho he debatut amb el seu portaveu en aquesta comissió, el Sr. Fuster, perquè entenem que la regulació del Consell de Joventut de les Illes Balears, si compartim el debat amb ells, ha d'anar, i vostès han fet un desplegament important en aquest sentit, ha d'anar via reglament i no hi via llei. I els diré una cosa: compartim la necessitat d'aquesta passa de maduresa, d'aquesta necessitat de rendiment de comptes i de transparència, com sempre ha fet el Consell de Joventut, però evidentment és important per la trajectòria que ha dut en alguns moments i sobretot també per evitar l'arbitrarietat d'alguns mandats en eliminar i tancar el Consell de la Joventut.

Per tant, donar un suport al Consell de la Joventut, perquè sigui madur per traslladar aquesta necessitat de continuïtat, però evidentment amb finançament públic i amb el protagonisme que té o ha de tenir la seva transparència, i per això el fem venir a aquest parlament anualment a retre comptes, però també a informar i assessorar.

Donarem suport a algunes esmenes que Proposta per les Illes també ens ha traslladat. I rebutjarem -i vull fer una reflexió important- la majoria d'esmenes plantejades pel Grup Mixt, concretament MÉS per Menorca, i els diré per què. Vostès han fet un exercici de desconfiança al Govern de la comunitat autònoma..., -ja acab president-, a la comunitat autònoma i a les institucions, i ho han manifestat explícitament a la reunió de la comissió. Vostès varen dir: "Nosaltres... hem de dir que vam negociar durant molt de temps amb la conselleria i varem

pactar un seguit de transaccions i no sempre s'han respectat", i jo voldria que açò també quedés palès, perquè creiem que les negociacions quan es fan s'han de respectar, també les que es fan en aquest Parlament, les que es fan en comissió i ponència, i vostès han fet retirar moltíssimes d'esmenes i han condicionat moltíssimes negociacions també amb el Govern per una qüestió de deslleialtat cap a la comunitat autònoma, quan té les competències, sempre ha tengut competència en matèria de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, acabi, per favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... -ja acab president-, i d'emancipació i de polítiques de joventut, entre altres coses perquè a la comunitat autònoma el Govern ha de garantir l'equitat territorial, quan alguns dels consells de joventut no han posat en pràctica mesures i han creat desigualtat d'oportunitats. I nosaltres entenem que les competències d'aquesta llei que es donava i es dona a la comunitat autònoma són les correctes i, per tant, nosaltres li donarem suport. I si li falta el suport de qualche diputat...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, moltes gràcies. Gràcies, Sr. Gómez.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. 1058, de la 1061 fins a la 1068, de la 1070 fins a la 1086, de la 1091 fins a la 1096, de la 1099 fins a la 1108, de la 1110 fins a la 1113, la 1115, de la 1118 fins a la 1123, de la 1125 fins a la 1129, de la 1131 fins a la 1146, de la 1149 fins a la 1165, de la 1167 fins a la 1170, de la 1172 fins a la 1174 i de la 1176 fins a la 1185/22, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris té la paraula el Sr. Fuster.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré d'una forma que no tenia prevista, per dir que avui és un dia trist, perquè el dia en què s'aprovarà la Llei de joventut, l'exemple que avui dona aquest parlament en negar i prohibir a l'oposició exercir la seva feina de control, crec que no s'hauria d'haver produït.

(Algunes aplaudiments)

No és un bon exemple de democràcia i de participació, de la qual vostès parlen molt en aquesta llei,...

(Remor de veus)

... el que vostès avui han fet aquí.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Dit això, molt bon dia, senyores i senyors diputats, i molt bon dia també a tots els representants...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

(Remor de veus)

Silenci, per favor!...

(Continua la remor de veus)

Per favor... Per favor... A veure..., per favor!... Senyors diputats i membres del Govern...

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats i membres del Govern, deixin que el Sr. Fuster pugui parlar. Gràcies.

EL SR. FUSTER I ZANOGUERA:

Idò moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats, i molt bon dia també a tots els representants joves dels diferents col·lectius que avui ens acompanyen en el dia en què, en principi, si no hi ha sorpreses de darrera hora, s'aprovarà la Llei de joventut.

Abans d'entrar en matèria i fixar el posicionament polític del Partit Popular, del Grup Parlamentari Popular respecte d'aquesta llei, vull començar aquesta intervenció i fer un reconeixement perquè al llarg d'aquestes darreres setmanes i d'aquests darrers mesos hem debatut sobre la Llei de joventut en temes que afecten de forma important i directa els joves de la nostra comunitat autònoma; en coses ens hem posat d'acord, tant de bo haguessin estat moltíssimes més! Però també hem vist com tenim profundes discrepàncies polítiques, evidentment discrepàncies polítiques fruit de la pluralitat política que està representada avui aquí en aquesta cambra.

Però, malgrat això, vull destacar el bon clima d'enteniment i propositiu que sempre hi ha hagut a la ponència, de tots els diputats que han participat, ha estat de veres un plaer ser ponent d'aquesta llei amb tots vostès, un reconeixement que també faig extensiu al Sr. Miquel Montserrat, lletrat d'aquesta casa, que ens ha aguantat -crec- que amb prou paciència.

Dit això, senyors diputats, entraré en matèria. El Partit Popular ha participat en la tramitació d'aquesta llei des del primer moment amb les millors de les voluntats, des del primer tràmit d'aquesta llei, el mes de febrer, hem intentat donar la nostra opinió, intentar arribar al màxim d'acords possibles. L'objectiu per a nosaltres era molt clar: millorar el text que havia presentat el Govern i que sobretot fos una llei útil per als joves de la nostra comunitat autònoma.

Ho hem fet així perquè creïem que era necessari aprovar una nova llei de joventut, doncs la Llei de joventut de l'any 2006, que va ser la pionera, va ser la primera després de més de vint anys d'autonomia, per qüestions òbvies, ja havia quedat desfasada; una llei, la de l'any 2006, a la qual vaig poder

participar com a president de Noves Generacions, i també vull reconèixer, per exemple, al Sr. Gómez i Gordiola que va ser un dels impulsors i redactors d'aquella llei.

Fruit d'aquest interès hem presentat 128 esmenes i d'aquestes vostès ens n'han aprovades 20, cosa que els vull agrair a aquesta tribuna.

També m'han demanat transaccionar 7 esmenes. Els comunic, els dic als partits que donen suport al Govern que acceptarem 4 transaccions de les que vostès m'han presentat: la 1095, sobre tecnologies de la informació; la 1139, de reforç de l'acció telemàtica; la 1141, d'eines digitals, i l'esmena 1143, d'hàbits esportius.

Dit això, em centraré ara en les esmenes o temes que vostès no han volgut atendre i que consideram des del Grup Parlamentari Popular que és un error.

Començaré pels temes de família. Aquí hem presentat la incorporació d'un article destinat a la família i ho hem fet perquè consideram que aquest és un tema important. La família és l'eix fonamental de la nostra societat, quan hem parlat de família, hem parlat en tot moment de tot tipus de famílies i no d'un tipus de família en concret, i ho han fet perquè la família és part important de la vida d'una persona, ho és a totes les seves etapes, amb independència de la seva edat, ja siguin persones de segona o de tercera edat; però és especialment important a l'etapa de la joventut, la família té una importància cabdal i qualche pic determinant, per al desenvolupament d'un jove al llarg de la seva vida. De veres, no entenem per què vostès no han volgut donar la importància que es mereix la família a la Llei de joventut.

Sobre temes de llengua. Hem presentat moltes esmenes en aquest sentit, per corregir la catalanització que es desprèn dins aquesta llei. Escoltin, es pot defensar la llengua de la nostra terra, s'ha de defensar la llengua de la nostra terra, és clar que sí, però es pot fer sense oblidar o anar directament o indirectament en contra de l'altra llengua, que també és patrimoni de la nostra terra, com és el castellà, llengua que és cooficial i que sembla que a vostès se'ls ha oblidat dins aquesta llei.

Puc entendre, de veres, puc entendre el plantejament que fan els partits independentistes, que són els que han fet aquesta llei, no estic d'acord amb el seu plantejament, però els puc entendre, perquè sé com pensen vostès. El que no puc entendre és el posicionament del Partit Socialista i de Podemos els quals, en principi, són partits nacionals, aquí vostès s'han empassat i empassat el que ha dit MÉS per Mallorca, però evidentment, nosaltres no empassarem. I no empassarem perquè totes les esmenes que hem presentat en aquest sentit, són esmenes amb total i absolut respecte a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. I, a més, es posin com es posin, els agradi més o els agradi manco, reflecteixen la realitat lingüística dels joves de Balears, que és plural i que no volen que les administracions públiques els imposin ni una llengua ni l'altra, que és el que vostès fan amb el català dins aquesta llei.

Sobre el Consell de la Joventut. Aquí vostès tampoc no han volgut aprovar cap esmena de les que hem presentat. I, miri, ho

he dit durant tot el tràmit de la llei, no estam en contra del Consell de la Joventut, a més, entenem que s'ha de dotar d'una certa agilitat, que a dia d'avui no té. Però, tal com està redactat tot el tema del Consell de Joventut el qual, per cert, és un òrgan que rebrà el cent per cent del seu finançament amb doblers del pressupost, és a dir, amb doblers que surten dels ciutadans, no ens sembla correcte que el Consell de Joventut pugui fer el que vulgui, pugui controlar a qui vulgui, sense cap tipus de control de l'administració. Quasi totes les esmenes que hem presentat respecte del Consell de la Joventut, van encaminades a poder tenir un control d'aquest òrgan, creiem que és el més sensat, creiem que és el més correcte, però a vostès no els sembla això, ni sensat ni correcte.

És important ressaltar i vull destacar, que un dels principals problemes que tenen els joves de la nostra comunitat autònoma són els temes de l'ocupació, de l'emprenedoria i de l'habitatge, temes que estan totalment lligats entre si. Aquí també hem presentat tota una bateria d'esmenes, especialment perquè aquesta llei en parla, però no fa una aposta clara per a aquests temes, o s'hauria pogut, Sra. Consellera, haver-hi aprofundit molt més, ja que són temes nuclears que ocupen i preocupen els joves de la nostra comunitat autònoma.

En temes d'ocupació, hem presentat esmenes per facilitar la incorporació dels joves al mercat laboral, que és bàsic perquè un jove pugui encarar el seu present i el seu futur amb optimisme. Són esmenes que vostès han rebutjat.

En temes d'emprenedoria, aquí els hem presentat un article dedicat a aquest tema, i vostès no l'han volgut acceptar.

En temes d'habitatge, aquest és un altre problema cabdal per als joves de la nostra comunitat autònoma, és quasi impossible accedir per part d'un jove a un habitatge a les Illes Balears. Vostès li dediquen un article, el número 27, però és que és molt breu, donada la dimensió del problema de l'habitatge que tenim a Balears, podien haver estat un poc més valents i un poc més ambiciosos. Aquí els hem presentat esmenes concretes que, de veres, faciliten l'accés a l'habitatge per a un jove, i no només en lloguer, també en propietat, que és el que volen tenir els joves de la nostra comunitat autònoma, habitatge en propietat. Però això vostès no ho han volgut ni escoltar.

Aquests tres temes: ocupació, emprenedoria i habitatge, són la pedra angular de l'objectiu real d'un jove, que és l'emancipació. I els ho dic amb molta tristesa, senyors diputats, a vostès els han interessat més els intercanvis culturals en català dels nostres joves, que la seva emancipació. I això un altre pic, ens sembla un error.

(Algunes aplaudiments)

Senyors del Govern i senyors diputats que donen suport al Govern, avui vostès aprovaran la Llei de joventut, estic convençut, perquè ja ens començam a conèixer després de tres anys per aquesta casa, que vostès diran que aquesta llei és històrica, que és pionera i que resoldrà els principals problemes dels joves i, sobretot, que l'han consensuada amb tothom. I respecte d'això els vull dir que aquesta llei no és ni històrica, ni pionera, doncs no és la primera; que aquesta llei no resoldrà els principals problemes dels joves, perquè quan ha abordat els

problemes de l'emancipació, ocupació i habitatge hi han passat vostès molt per damunt; i sincerament, la podien haver consensuada molt més, aquest, el de la joventut, era un tema que podia haver sortir consensuat, quasi de forma unànime entre totes les formacions polítiques d'aquest Parlament, però els ha faltat voluntat per fer-ho. Fins i tot els diré que crec que entre vostès no hi ha hagut el consens que hi ha d'haver entre partits que formen part d'un govern, sembla com si la Sra. Santiago hagués dit: *esta es mi ley y no se toca*, en català evidentment.

(Remor de veus)

Dit això, vull acabar la meua intervenció com he començat, i és fer un reconeixement, un reconeixement en aquest cas a la major i millor organització juvenil política que hi ha a Balears,...

(Algunes rialles)

... Noves Generacions, del Partit Popular.

Moltes gràcies...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... a noves generacions per la feina que heu fet, gràcies per aquestes 128 esmenes que vosaltres heu presentat. Gràcies a Lourdes Roca, presidenta de Noves Generacions. i a Tomeu Vera Cabrer, per la vostra implicació i sobretot per la vostra feina. Companys de Noves Generacions, queda un any per al canvi polític a les Illes Balears, avui s'aprovarà la Llei de joventut, però no tengueu cap dubte que d'aquí a un any tendreu la responsabilitat de millorar aquesta llei i resoldre els problemes reals dels joves...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fuster, hauria d'acabar.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

... quan arribeu al Govern.

Moltes gràcies i molta sort!

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. [1189](#), [1192](#), [1193](#), [1196](#), [1200](#), [1208](#), [1211](#), [1212](#), [1213](#), de la [1215](#) fins a la [1228](#), la [1230](#), la [1235](#), [1237](#), [1240](#), [1241](#), [1244](#), [1245](#), [1247](#), [1248](#) i [1249](#) i el vot particular presentat a l'esmena [1046](#) dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos i Socialista, a l'article 67, i posicionar-se respecte de la resta d'esmenes dels grups parlamentaris, té en primer lloc la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Siguin benvingudes les associacions i públic que avui ens acompanyen.

El debat que s'ha produït durant la tramitació de la Llei de joventut, ha posat de manifest les diferències que hi ha en aquest Parlament sobre l'arquitectura institucional. El nostre grup, MÉS per Menorca, un cop vam poder llegir el projecte de llei, vam observar tot un seguit d'invasions competencials, -sí, Sr. Gómez-, el menorquinisme polític defensa una altra arquitectura institucional i mai ens n'hem amagat i per açò som aquí. Com explica l'estimat Nel Martí: "el menorquinisme serà, idò, defensar que Menorca tenguí l'autonomia de gestió i de reglamentació, però també la sobirania de decisió suficient per exercir la voluntat de ser polític, i respondre així a les necessitats i a les aspiracions del poble aïllat, que no isolat".

L'avantprojecte partia d'una concepció errònia que amara tot el text i tenia com a conseqüència un redactat que no respectava ni l'arquitectura institucional de la comunitat autònoma ni les competències pròpies dels consells insulars. Un clar exemple és la identificació de comunitat autònoma amb Govern de les Illes Balears, açò es fa més que evident a l'article 9, que equipara l'administració de la comunitat autònoma amb el Govern, i obvia que els consells insulars són també òrgans de la comunitat autònoma al mateix nivell que el Parlament, el Govern o la presidència del Govern, article 39 de l'Estatut.

Aquesta identificació s'empara en l'article 30 de l'Estatut, que assenyalava les competències de les comunitats autònomes -no del Govern-, i fer un *totum revolutum* amb els articles 58, principis generals, i 72, potestat de coordinació, i interpretar de forma totalment esbiaixada l'article 70, clàusula de tancament, el qual, precisament, diu tot el contrari del que es pretén: només les competències que no són pròpies dels consells insulars es poden considerar competència del Govern.

Així, aquesta concepció errònia de bon principi va donar per resultat un text que tractava la competència de joventut com una competència delegada o transferida als consells insulars, i no com una competència pròpia d'aquests, de la qual el Govern només té la facultat residual d'establir principis generals i garantir la coordinació.

En aquest sentit -i per açò les esmenes presentades-, la mateixa ordenació del projecte de llei també respon a aquesta mala interpretació inicial. Així, en primer lloc, s'estableixen les competències del Govern, identificat com a administració de la comunitat autònoma i, posteriorment, com si fos una concessió del Govern, les competències dels consells.

Però l'escull més gros el vam trobar amb el Consell de Joventut. Hem necessitat dies d'intens debat sobre el model de Consell de Joventut de Menorca per arribar a un acord. Abans de continuar he d'explicar per què vam formular el vot particular a l'esmena 1046/22 dels grups del Govern, idò perquè dita esmena posava en risc el Consell de Joventut menorquí. Per resoldre aquesta qüestió proposam aquesta transacció, que he presentat a tots els diferents grups, i que resumeix... -als lletrats no?, ara li donaré-, en una disposició

transitòria que especifica que dit consell tindrà quatre anys per constituir-se com a òrgan autònom de l'administració.

Tornant a la resta de les nostres esmenes, hem intentat -amb un èxit variable, 62 esmenes presentades, 29 acceptades, i 33 encara vives, que la llei tingués un articulat que regulés l'exercici de la competència per part dels consells, que són els que ostenten la competència, segons l'Estatut d'Autonomia, com a comunitat autònoma que són i, secundàriament, regular la potestat residual del Govern pel que fa als principis generals i de coordinació.

La nostra voluntat ha estat respectar al màxim tant la lletra com l'esperit de l'Estatut, perquè veiem que es podia crear el perillós precedent de buidar de contingut i de sentit el concepte de competència pròpia. El nostre raonament -i aquí permeti'm que els demani reflexió- respon al simple fet que els consells cada vegada assumeixen més competències, amb la qual cosa és ben lògic que l'arquitectura institucional canviï.

He esgotat el temps i, com que intervindrà a la rèplica, continuaré després. I ara al Sr. Antonio la hi puc passar ara.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Ara donam la paraula al Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, president. Bon dia, diputades, diputats. Públic assistent, gràcies per venir a veure un debat parlamentari sobre una llei tan important.

Una llei important, perquè en democràcia les decisions que es prenen, de vegades són positives i de vegades negatives, i la democràcia també és acceptar quan no són les que un vol, perquè sembla que acceptar les que un no vol no forma part de la democràcia, com demostra aquí no voler ser en aquest debat.

(Remor de veus)

Bé, una llei que s'actualitza després de 15 anys per donar respostes a la realitat actual de la joventut.

Jo he estat respectuós i no he parlat mentre vostès intervenien. Per favor, respectin el meu torn, crec que és una qüestió, també, de respecte i democràcia.

Aquesta nova llei de joventut s'actualitza, i no només això, se separa de la Llei de lleure, per la qual cosa es dota d'identitat jurídica pròpia i d'un marc especial, justament, per apropar-se a la vida actual dels joves. S'actualitza després de 15 anys i s'ha de posar en valor, també, la llei que es va fer fa 15 anys, que donava o intentava donar respostes a la realitat dels joves d'aquell moment, però que 15, 16, anys després, som conscients tots els que som aquí, que s'havia de fer una passa més per veure els canvis que hi ha hagut.

Hem passat dues crisis econòmiques, una pandèmia, i a totes elles el col·lectiu de la joventut ha estat dels més afectats: en la manera de viure, en la manera de desenvolupar-se i de com poder integrar-se en la societat en el moment de

creixement. Les necessitats que hi havia el 2006 no són les que tenen ara, són molt diferents. Per això és tan important l'actualització d'aquella norma que, com he dit, va fer una passa endavant en aquell moment, i avui es fa una altra passa pensant en la joventut.

El 16% de la població la podríem considerar aquest col·lectiu, el juvenil, 200.000 persones, i és important que les polítiques que es facin en aquest parlament contemplin tots els col·lectius, també tots els territoris.

Per part de Formentera s'han presentat 12 esmenes, molt content de poder dir que les 12 han estat completament inserides dins la llei, i el sentit de totes elles era expressar la realitat, unimunicipal, territorial, de Formentera. Aquesta llei parla dels vessants locals per als ajuntaments, i insulars per als consells i, en el cas de Formentera, era molt important que la llei recollís la realitat de Formentera: és un consell-ajuntament unimunicipal, llavors, és molt important que s'hagin incorporat aquestes 12 esmenes i també que contempli la realitat de tots els territoris de les Illes Balears.

S'avança en un dels majors reptes que té la societat illenca, del país, i del món, parlem del present i del futur, i és important garantir que les polítiques que protegeixen i ajuden a emancipar-se a la joventut estiguin al capdavant dels governs progressistes, a Espanya i a Balears.

En primer lloc, es parla d'una qüestió molt important -com he dit-, l'emancipació. Emancipar-se vol dir poder desenvolupar-se, poder créixer, poder sortir de la casa en la qual s'ha criat amb els seus pares. És per això que reservar un 15% del parc públic d'habitatges és una passa més per poder aconseguir-ho.

S'ha parlat, per portaveus que m'han precedit, també, de la propietat. Crec que hem de pensar -com he dit- que el model social d'avui en dia no és el model social de l'any 2006, i si el preu de l'habitatge no és el mateix, també s'han d'actualitzar les polítiques d'habitatge i, a més, un habitatge digne que ha de contemplar altres vessants: l'ocupació i l'educació.

L'emancipació va més enllà de poder sortir de casa, s'ha de tenir una bona salut física, mental, sexual, i també tenir un oci i cultura molt saludables; a més que, un dia com avui, el Dia de l'Orgull LGTBI, s'aprovi aquesta llei és molt rellevant, perquè els joves també tindran una doble fita en un dia com avui: podran celebrar -aquells que vulguin- creuar la porta de l'armari, fer-ho i, a més, tenir una llei que garanteixi les seves polítiques per poder emancipar-se.

Els governs han de garantir aquesta emancipació, han de garantir la integració i participació activa, els drets i deures en la vida social, cultural, econòmica i política de la nostra terra. El que millora aquesta llei són, justament, aquestes qüestions, perquè la generació de fa 15 anys -en la qual podria estar a prop de ser el jovent-, no és la d'avui en dia.

Amb un treball molt intens, hi ha hagut 265 esmenes, com ja han dit portaveus que m'han precedit, i com ha dit també la consellera, -l'enhorabona, per cert, Sra. Consellera, pel treball fet-, 104 han estat inserides, gairebé el 40% de les esmenes

presentades, és una bona taxa de treball per poder assolir un compromís i un consens.

Vaig acabant, Sr. President. Sí que és cert que avui m'hagués agradat escoltar les opinions de tots els grups de la Cambra, veurem quins són els debats que tenim més endavant, però també és cert que és molt important que totes les opinions siguin escoltades, respectades, perquè és això el que hem d'ensenyar als joves d'avui. I crec també que és important que el respecte que hem de mostrar en aquesta cambra ha de ser una mostra més del que els hem demostrat avui a tots ells.

Moltes Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Per posicionar-se respecte de les esmenes dels altres grups parlamentaris, té la paraula per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos la Sra. Mayor, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Benvinguts i benvingudes a l'equip de la conselleria i a totes les entitats juvenils a aquesta cambra parlamentària.

Avui, previsiblement -gràcies-, aprovarem el Projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears, un projecte de llei que neix des del consens. L'elaboració d'aquesta llei s'ha fet de manera participativa amb totes les entitats juvenils, les administracions públiques competents i amb els partits polítics, perquè, tal i com ha comentat la consellera a la seva intervenció, tots els partits d'aquesta cambra, excepte un, en ponència i en comissió hem treballat per aprovar al màxim totes les esmenes, per aprovar avui aquest text legislatiu, amb incorporacions que hem fet de tots els partits polítics que han millorat el redactat original de la llei. Per tant, podem afirmar que aquesta llei està elaborada de forma consensuada amb entitats, amb administracions i també des de les formacions polítiques.

La Unió Europea ha declarat aquest any, el 2022, com l'Any Europeu de la Joventut, un any amb un objectiu clar: la Unió Europea demana treballar des del Parlament Europeu, els estats membres, les autoritats regionals i locals, les organitzacions juvenils i les persones joves, en el foment de polítiques i legislacions pròpies per a la joventut, així com en l'empoderament i la participació real i efectiva, com a eina per al seu desenvolupament. Així que també compartim que estem d'enhorabona en l'aprovació d'aquesta llei aquest any, que a més és l'any europeu.

La Llei 10/2006, de 26 de juliol, la Llei integral de joventut, requereix d'una profunda actualització, aquesta llei, el mes que ve compliria 16 anys i la realitat de la població de les Illes Balears no és la mateixa el 2022 que era el 2006. La joventut, una generació que no ha conegut un món sense crisi, les dades demostren com la joventut va pagar la sortida de la crisi del 2008, patint atur, precarietat laboral, temporalitat, abaixada

salarial i exili, i tot això a l'inici dels seus projectes vitals de vida, per a tota una generació. Mentre, els poders polítics miraven cap a un altre costat en la gestió de la crisi, deixant la joventut abocada a la precarietat, sense possibilitats de projecte de futur i poder tenir una vida vital plena. I quan començaven a recuperar-se, ha arribat la pandèmia, que ha posat encara més de manifest la situació de precarietat que pateixen les persones joves.

La mancança durant dècades de polítiques de joventut, ha dut a dia d'avui un gran problema estructural, on són múltiples factors els que fan que la problemàtica que tenen les persones joves els impedeixi i/o dificultin l'emancipació. I com a representants públics, tenim el deure d'elaborar textos legislatius que garanteixin que les persones joves puguin desenvolupar el seu projecte de vida aquí, a les Illes Balears.

A la nostra comunitat autònoma, li feia falta una nova Llei de joventut, que abordi les problemàtiques específiques actuals i reals que tenen les persones joves. El 15% de la població de les Illes Balears són persones joves, aquesta llei va destinada, a més de 174.000 persones a la nostra comunitat autònoma. Avui, per a una quarta part de la població de les Illes Balears, és un dia important perquè aprovarem un text legislatiu que estableix un marc d'actuacions a les polítiques de joventut, polítiques per i amb la joventut.

Aquesta llei desenvolupa unes polítiques clares, afavorir que les persones joves puguin desenvolupar el seu projecte de vida vital, garantir la seva emancipació, garantir l'accés a l'habitatge, a la formació, a la inserció laboral, així com garantir la participació activa i efectiva en la vida social, cultural, econòmica, política de la nostra comunitat autònoma. Actuacions de les polítiques per a i amb la joventut, per a, però sobretot amb la joventut; les persones joves tenen molt a dir, a ser escoltats, a participar activament en la política, perquè totes les polítiques i textos legislatius que s'elaboren des de les administracions, tenen un impacte directe sobre les persones joves. L'enfocament transversal del jovent és una proposta que s'havia d'incloure en les polítiques públiques i hi ha necessitats específiques de la joventut, que són competències de moltes àrees, conselleries, o regidories, com és l'ocupació, l'habitatge, la sanitat, l'educació, la cultura. I, per tant, aquestes polítiques específiques han d'incorporar la perspectiva juvenil en polítiques transversals i, perquè així sigui, les persones joves han de ser participants en la presa de decisions.

Aquest text legislatiu aborda que les persones joves puguin desenvolupar el seu propi projecte de vida, dissenyant un pla transversal per a l'emancipació de les persones joves, principalment en tres eixos: l'habitatge, l'accés al treball i la formació permanent. Aquesta llei garanteix la participació activa en igualtat de drets i deures en la vida social, cultural, política i econòmica de les persones joves, com? Empoderar-les, garantir el foment de l'associacionisme i la participació activa en la nostra societat, així com crear la cartera de serveis per als joves, una eina bàsica i indispensable per conèixer tots els serveis que disposen els joves des de les diferents administracions a la nostra comunitat.

Els joves de Balears necessiten avui dia el 94% del seu sou per poder adquirir un habitatge de propietat i un poc menys per

llogar un habitatge. Aquesta llei destina el 15% de la construcció d'habitatge públic per a les persones joves, perquè puguin accedir a un habitatge. Som conscients que aquesta mesura, tota sola, no dona resposta per abordar la problemàtica de l'habitatge, però és una mesura més que es blinda per llei. La nostra comunitat autònoma necessita donar a les persones joves, polítiques clares i específiques perquè tinguin una vida vital plena i afavoreixin la igualtat d'oportunitats per a les persones joves. Per això celebrem l'aprovació d'aquesta llei.

Entrant ja en matèria de les esmenes, començo per MÉS per Menorca. Des d'Unides Podem varem presentar l'esmena 1046/22, modificant l'article 67.2, perquè els consells de la joventut insular siguin corporació pública de base privada, com ho és el Consell de la Joventut de les Illes Balears, tal i com reconeix aquesta llei, perquè entenem que la possibilitat d'optar a altres formes jurídiques sobre la base de la mera voluntat dels components dels consells de joventut insulars, genera una inestabilitat estructural i una inseguretat jurídica. A més, la corporació pública sectorial de base privada. És la figura que tradicionalment s'ha aplicat al nostre ordenament jurídic, per dotar d'autonomia entitats que representen els interessos d'uns certs sectors socials, davant els poders públics. Ateses les funcions i competències previstes per als consells de la joventut insulars, varem considerar que la forma de corporació pública de base privada, dotada de personalitat jurídica pròpia, amb la finalitat de ser el canal de trobada, diàleg, participació i de propostes i d'assessorament de les polítiques públiques de joventut, era la més idònia per als consells insulars, ja que representen els consells de la joventut municipals de cada illa.

Aquesta esmena, aquesta transacció a l'esmena que ens proposa MÉS per Menorca, tot i que no acabem d'estar del tot d'acord amb el plantejament que ens fa, acceptarem la transacció d'establir un període màxim de 4 anys perquè els consells de la joventut insulars que ja estiguin constituïts optin per la mateixa figura que el Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Amb referència a El Pi, hem acceptat la majoria d'esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari El Pi. A la resta d'esmenes votarem en contra, perquè no compartim el plantejament que fan, com el d'allargar l'edat de les persones joves d'aquesta llei fins als 35 anys. Des d'Unidas Podemos creiem que hi ha polítiques com l'accés a l'habitatge i al món laboral, que sí s'han de tenir en compte els joves entre 30 i 35 anys, però no considerem que s'hagi d'incloure aquesta modificació a aquesta llei que portam avui a debat.

Amb referència al Partit Popular, mantenim les esmenes a les transaccions que vostès mateixos han dit que acceptarien i a les que no, que són les 1095, la 1119, la 1132, la 1139, la 1142, la 1143 i la 1183. Lamentem que no acceptin tres de les propostes.

La resta d'esmenes que vostès proposen, volen el model publicoprivat com a única solució per solucionar els problemes de les persones joves, i les paraules gènere i empoderament els fan molta por i les volen llevar del text legislatiu, en això no arribarem mai a un acord, o sigui, el model ideològic realment no és el mateix, nosaltres necessitem l'empoderament de les persones joves. Així com també volen imposar el seu model de

família i a tota la ponència els hem dit i els hem explicat que aquesta llei és per a l'emancipació de les persones joves, perquè puguin desenvolupar el seu projecte de vida, i això significa la formació de la família, d'una família com aquesta persona jove vulgui i quan vulgui, no amb una imposició o amb una ideologia de família, que ja vostès ens han dit aquí.

Hi ha hagut esmenes que les hem acceptades, o que s'hi ha fet una transacció, però en aquestes, com no podia ser d'una altra manera, no arribarem a un acord. Sí que deman al Partit Popular que es replantegi, arran de la seva intervenció, que es replantegi la transacció a l'esmena 1183, perquè vostè ha dit aquí a la seva intervenció que el consell de la joventut, al seu criteri, no està fiscalitzat, cosa que tothom aquí ja sap que no és veritat i no entraré en això, però, perquè vostès es quedin més tranquils i amb la bona fe de sumar en aquest text legislatiu, li deman, per favor, que sí que accepti aquesta esmena.

Referent a Ciutadans, mantenim la transacció que vàrem fer a les esmenes 1025 i 1031.

Veig que no em queda gaire temps, simplement finalitzo la meua intervenció i agraïx la feina de l'equip de la Conselleria de Serveis Socials i Esports, especialment al Departament de Joventut que ha fet possible l'esborrany d'aquest text legislatiu, als professionals d'aquest departament i del text legislatiu que avui portam a aprovació.

També un agraïment sincer i...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mayor, hauria d'anar acabant.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

... especial a les entitats juvenils, han estat mesos de debat per consensuar aquest text legislatiu que avui per fi aprovarem.

Esperem que acceptin les transaccions de les esmenes que mantenim perquè aquesta llei s'aprovi per unanimitat, perquè com a societat avancem en una joventut amb futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mayor. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris té la paraula, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia, diputats i diputades. I sobretot vull donar una benvinguda i càlida benvinguda a tota la gent que veniu de públic, especialment a aquells que heu estat protagonistes en la tramitació d'aquesta llei, que hi heu dedicat molt de temps, hi heu dedicat moltes hores, tant al personal de la conselleria, a la Sra. Marta Carrió,

com a directora general de Joventut, al senyor d'IBJove, Sebastià Lliteres, també, al director insular de Joventut del Consell de Mallorca, la gent del Consell de Joventut de Mallorca, de Mallorca Nova, de Noves Generacions, i tota la gent que en certa manera heu participat activament... -els de Ciutadans no record com es diuen els joves...

(Remor de veus)

..., però també si n'hi ha algun de Ciutadans, siau benvinguts, em sap greu.

Bé, en tot cas, jo els parlaré a ells perquè tanmateix aquests no m'escolten i, per tant, jo estic segur que vostès, ja que vénen aquí, m'escoltaran.

(Remor de veus)

Jo la primera vegada que vaig venir i em vaig asseure en aquesta banda, quan vaig conèixer el marro, que es deien el nom del porc, vaig dir: jo no tornaré pus a votar, i em sembla que ja era batlle, però, fixa't, vaig tornar i he anat a votar cada... Ho dic perquè moltes vegades això que vostès veuen aquí no és real. No és que sigui un holograma, també n'hi ha algun que de vegades es passa amb les vitamines i ho sembla d'enfora, i no saps..., perquè el plus aquest d'un temps que el veies com a modificat i deies: aquest home què ha fet? Però bé.

No ho deia per això, ho deia perquè això d'avui aquí, al cap i a la fi, és com un castellet, a la política tenim un problema, i en això els mitjans de comunicació moltes vegades juguen un paper important, que és que, per dir-ho amb un llenguatge pagès, ven més un *lío* que un bon sopar, i si vos hi fixau un *lío* ven, aquí ens ha passat en aquesta sala, que hi havia pau i tranquil·litat i ens hem començat i *tal* i hem començat a entrar càmeres i periodistes, perquè és vera que moltes vegades ven més la confrontació i la polèmica que no la capacitat d'arribar a acords. Per això els deia que això no és real.

D'aquí ja venim..., n'hem parlat moltes hores, n'hem parlat a ponència i en ponència hi vàrem dedicar no sé quants de dies, però sí que varen ser moltes hores, i realment vàrem aconseguir generar un ambient de debat a partir del text que ens havien tramès des del Govern de les Illes Balears, varem poder confrontar idees, varem poder discrepar, que jo crec que sempre hem de reivindicar el dret a la discrepància, perquè al cap i a la fi hi ha diferents grups polítics i hi ha diferents plantejaments, precisament perquè hi ha discrepància, no?

I fins i tot el Sr. Rodríguez, que ve d'un partit que defensa una doctrina que diu que han d'emprenyar per tot allà on puguin, crec que a qualche moment es va oblidar que era de VOX i va fer unes aportacions que varen ser realment molt interessants, i jo també les hi vull agrair, així com els don branca segons quan, també crec que els ho he d'agrar el dia que s'ho agafen seriosament.

I crec que és important i per salut democràtica, perquè vivim a un moment on la ciutadania està molt crispada de la classe política i està molt crispada precisament perquè sempre ens veuen discutir, perquè sempre ens veuen en confrontació i moltes vegades ens veuen amb poca capacitat d'arribar a

acords. Idò avui, entre d'altres coses, el que celebrarem, o el que aprovarem, és que som capaços d'arribar a acords.

També és vera que tenim una dinàmica parlamentària que aquí només arriben les esmenes que no han estat aprovades i el públic tal volta podria dir: i a aquestes no les podria..., al manco una? No, escolta, que ja hi ha hagut moltes esmenes que s'han tramitat durant el període parlamentari, a través de comissió o a través de la ponència, que hi són i que sense cap dubte ni un han enriquit el text. Amb altres evidentment no hi estarem d'acord, jo, amb el tema lingüístic..., miri, vostè em pressuposa perquè som de MÉS tot un discurs i deia que ja em coneixia prou bé, i jo li dic que no em coneix de res absolutament, perquè vostès sempre parlen de llengua i parlen d'una confrontació entre el castellà i el català, i la nostra societat ja no és això. Al meu carrer, que no és dels més llargs del poble, es parla alemany, francès..., -sembla l'ONU-, alemany, francès, mallorquí evidentment, o català, àrab i una veïna que no hem arribat a aclarir què parla, però que..., però...

(Remor de veus)

... la nostra societat és plural, però això,...

(Remor de veus)

..., la qüestió lingüística no l'hem de viure com una confrontació, Sr. Fuster, la llengua -la llengua- és per entendre's i altres coses, però bé, sobretot per entendre's, i crec que en això... és una d'aquelles qüestions que... -Sr. Gómez i Gordiola, després expliqui'ns si quan va aprovar, que era director general de Joventut, la passada llei, parlaven de llengua i parlaven amb aquesta, no ho sé, necessitat de confrontació-, quan a la nostra societat es parlen moltes llengües i això per part nostra no ha de ser mai un obstacle, ha de ser una oportunitat perquè ens fa ser una societat que és plural, que és rica i que, per tant, ens fa caminar cap a un futur evidentment amb una obertura de cap i de cap al món molt més ample que només defensar l'ús d'una sola llengua, perquè, precisament, del que es tracta és de què ens entenguem.

I per tant també, escolti, és una llei de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que té una llengua propi, i jo, què vol que li digui? Si hem d'esperar que els andalusos estimin la llengua, ells que estimin la seva i nosaltres estimarem la nostra, tampoc no em sembla a mi cap..., però sempre des d'aquesta perspectiva que jo li deia abans.

També és vera que era un grup que anava com a molt predisposat a fer feina, i era un tema que ens interessava molt i que hem passat molt de gust, no n'hem passat tant amb la Llei d'arxius encara, però bé... A aquesta venia gent, el Sr. Fuster va ser president de Noves Generacions, el Sr. Gómez va ser president del Consell de la Joventut i va ser director general de Joventut, la Sra. Pons venia de la seva trajectòria i venia també molt animada, el Sr. Rodríguez, i després varien els joves, els joves que ens varen deixar en ridícul un parell de vegades, el Sr. Ares Fernández, la Sra. Irene Triay, la Sra. Gloria Santiago, i a la Sra. Cristina Mayor ja l'agafa un poc més cap a nosaltres que no dels joves, però venien els joves amb el seu iPad, nosaltres veníem carregats com a someres entre AZ i folis per

aquí i folis per allà, i dèiem: a veure l'esmena 312; i la Sra. Pons deia: un moment!, un moment!, i, és clar, els joves anaven amb l'iPad, i és vera que hem vist una diferència a nivell tecnològic important, que és un avantatge que tenen vostès i que nosaltres no varem tenir.

Jo el primer ordinador que vaig veure estava endollat a una televisió en blanc i negre i jo tenia 14 anys i ens hem hagut d'adaptar.

I és vera també que en certa ocasió, evidentment els que ja tenim una edat hem tendit a comparar, a veure com era la nostra joventut i com era la seva, i és que nosaltres també hem vengut perquè no ens veiem tan vells, també ens veiem un poc joves, saps?, maldament llavors les circumstàncies..., jo què sé, l'altre dia em va caure un euro i per arrufar-me a cercar l'euro, dic: no, dic: ja m'ha passat, ja m'ha passat. Però crec que, en tot cas, en aquest parlar, recordarem que en el nostre temps, Sr. Fuster, no sé si se'n recorda que les polítiques de joventut se centaven o es reduïen a parlar de malalties de transmissió sexual, tinguin en compte que en els anys noranta la SIDA se'n va dur molta gent, i gent que hem conegut, jo he vist morir gent de SIDA, i parl d'una pel·lícula, no, no, de coses que ens ha tocat viure; o fins i tot es parlava de prevenció de riscos, sobretot d'accidents de cotxe, de l'abús de l'alcohol, de l'abús de les drogues, bé, etc., i que tot això de la joventut es reduïa a parlar d'això, com si els joves només pensassin en sexe, en festa, en drogues... -i amb el Sr. Fuster ens miràrem i varem dir: tampoc no anàvem molt equivocats. I és que durant tots aquests anys hem vist partir gent d'accidents de trànsit, perquè havien abusat de l'alcohol, i hem vist com famílies quedaven devastades, hem vist gent que moria de SIDA, hem vist..., bé, i és que les circumstàncies, els reptes d'una generació i els d'una altra, evidentment, són totalment diferents, i nosaltres tenguérem els nostres i vosaltres tendreu els vostres.

I, en tot cas, jo crec que aquí hi ha una qüestió important de dir, bé, quan parlem de polítiques de joventut no parlem de polítiques per a la joventut, sinó de la joventut. Jo també..., el tema em picava, jo de professió som educador social, vaig fer uns anys de feina a Esporles de dinamització, i especialment llavors era un moment on això començava i no tots els ajuntaments tenien un tècnic de joventut, de fet, n'hi havia molts pocs, Artà, per exemple, va ser un dels pobles pioners, però hauria de donar més l'enhorabona al Sr. Alzamora..., -bé, no ho sé, és igual, no entraré dins aquest fregat, perquè en sortiré malament, encara-; ho dic perquè hi havia dues maneres de fer política. Vostè s'imagina que, a un ajuntament què li suposa, què li és més rendible, pagar un tècnic de joventut o allò que gastaria de pagar el sou d'un tècnic de joventut, fa un macro concert per als joves del poble, que segurament estaran ben contents? La diferència és que quan s'acabi el concert, s'haurà acabat la política de joventut, és a dir que quan apaguin els llums, s'ha acabat la política de joventut. En canvi, un el que ha de procurar és implicar els joves en el seu procés de presa de decisions, han de ser protagonistes actius. En una paraula, si volen fer un concert, que no el faci l'ajuntament, que el facin els joves, que s'organitzin, que siguin capaços de donar resposta a tots aquests reptes que, evidentment, a dia d'avui són molts i són greus i la llei, evidentment, hi fa referència, i la consellera també n'hi ha feta.

I crec que això no ha passat en els anys de llavors a ara, perquè el que volem és una llei on la joventut no sigui un subjecte passiu de les polítiques de joventut, sinó que sigui el protagonista, i aquesta llei, al cap i a la fi, el que farà és donar eines perquè els joves es puguin organitzar, perquè puguin participar des d'una perspectiva totalment transversal a totes les àrees que afecten el Govern, però també, sobretot, atenent l'arquitectura institucional pròpia d'aquestes illes, que són els ajuntaments, que són els consells de cada una de les Illes. I en això n'hem treballat molt, amb el tema de Menorca, per exemple, i que és el Govern de les Illes Balears, amb aqueixa transversalitat però, sobretot, amb aquesta participació dels joves activa i decidida.

I ja que vaig fora de temps, i si el president m'ho permet, us llegiré una poesia de Costa i Llobera. Costa i Llobera, amb paraules del Sr. Campos, seria *un cura separatista que escribía en lengua pollencina*; per a la resta, supòs que ja coneixeu Costa i Llobera, i ja sabeu més qui és, no?, i deia:

“Siau qui sou; mes no atiant vells odis
de raça, ni amb emfàtiques
declamacions lloant tot lo que és vostre,
fins les mateixes úlceres...
Siau qui sou: mes no us tanqueu, ombrívols,
dins una llar històrica
sense horitzons. Volau sobre les terres
enfora, amunt com l'àguila!”

Gràcies, senyors diputats i diputades.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Per posicionar-se respecte de les esmenes dels altres grups parlamentaris, té la paraula per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. “No creemos en la democracia como valor absoluto. Tampoco creemos en la libertad”, son palabras del líder socialista, Largo Caballero. Eso resume lo que ustedes creen que es la democracia.

Hoy ustedes han cometido un atropello democrático, sin precedentes en esta legislatura, que es impedir -impedir- las preguntas de control al Gobierno que preside la Sra. Armengol; han impedido también cualquier otra iniciativa que no sea la de sacar adelante sus decretos ley o la presente ley de juventud.

Es una vergüenza, señores diputados, que el Partido Socialista, que Podemos y MÉS, hayan votado en contra de que los partidos de la oposición, que el legislativo controle al gobierno de la Sra. Armengol, es un rodillo antidemocrático. Mal ejemplo están dando a los jóvenes -que hoy muchos de ellos nos acompañan aquí-, si ustedes es esto lo que entienden por democracia.

Nosotros, como demócratas, no vamos a participar en este circo en el que han convertido al Parlamento balear. La

democracia no es esto. La democracia está en peligro mientras ustedes sigan en el gobierno.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Per posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té, per part del Grup Parlamentari Socialista, la paraula el Sr. Fernández.

(*Remor de veus*)

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Bé, gràcies, president. Després d'aquest vergonyós parèntesi, continuem amb el debat de la llei que avui aprovem...

(*Remor de veus*)

... -sí, vergonyós parèntesi-, mal exemple donem, sí, ens preocupa donar mal exemple als joves, primer, és tenir una mica d'educació...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

... i respectar el torn de paraula de la persona que intervé...

(*Alguns aplaudiments*)

..., és això, primer. I segon, donar exemple és mantenir-se en el debat d'una llei tan important com aprovem avui, això és donar exemple democràtic i no fer altres circs, com ens tenen acostumats.

Un poc d'educació, senyors del Partit Popular, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor, silenci. Tots els grups han expressat la seva opinió. Continui, Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Bé, bon i reivindicatiu Dia de l'Orgull LGTBI, diputats i diputades.

En primer lloc, el que m'agradaria -ara sí- és agrair al públic assistent la seva presència avui en el Parlament de les Illes Balears, en un dia que sí que és molt important per a la política de les Illes Balears, que és important per a les entitats que ells i elles representen i que, en definitiva, és important per a una generació de la nostra terra i per a les futures. Per tant, gràcies a l'assistència de les entitats, gràcies a la feina que han fet, i també un agraïment especial a les companyes i als companys del Consell de la Joventut de les Illes Balears, que han estat protagonistes, de vegades de forma involuntària, tant a la

redacció d'aquesta llei com al debat de la tramitació parlamentària.

Mirin, a una cambra legislativa com és el Parlament de les Illes Balears fem moltes coses: discutim, debatem, alguns intentam arribar a consensos, alguns més que altres, representam de la millor manera que sabem els interessos de la ciutadania que ens han atorgat la seva confiança, i també ho intentam fer de tots aquells ciutadans que no l'han donada, d'això darrer, sobretot, perquè d'això també es tracta la política i la democràcia. I aprovam iniciatives impulsant mesures que canvien la vida de la gent, de tota la societat.

I, si m'ho permeten, avui ho tornam a fer, avui és un dia important per a la política i per al conjunt de la societat illenca. I em permetran, una sessió de control, Sr. Gómez, discreparé, no és tant o més important que la llei que avui debatem i que avui aprovarem, que és el que vostè ha dit. Però, en qualsevol cas, el que fem avui, el que pretenem és generar esperança de present i de futur a tota una generació; però no qualsevol present ni qualsevol futur; milers de joves al carrer ens han dit moltíssimes vegades que el que volen, el que mereixen, pel que lluitam és, precisament, per un futur i un present que dibuixi una vida digna per a les persones joves, i viure amb dignitat, viure de forma plena, no hauria de ser mai cap privilegi.

Alguns mai no ens hem resignat amb aquesta mena de dogma que han pretès alguns instaurar, alguns poders de la nostra societat, mitjançant els quals el teu codi postal, els teus orígens familiars, el teu color de pell o la teva condició sexual o de gènere, determinin de forma inalterable el teu futur. La llei que avui aprovam mai no ha pretès per si mateixa donar resposta a tots els problemes de la joventut de les Illes Balears, perquè, a més de mesures concretes i importants, que sí que recull, al que aspira és a construir un marc normatiu que faciliti i impulsi la materialització de polítiques valentes que canviïn la vida dels joves. I insistesc: dels joves d'avui i dels joves de demà.

I des del Grup Parlamentari Socialista estam absolutament convençuts que el marc normatiu que construeix aquesta llei apuntala polítiques d'ocupació que generen estabilitat i lluiten contra la precarietat de les persones joves, polítiques d'educació que marquen el camí per a una formació de qualitat i accessible per a tothom, i vull destacar, una vegada més, la davallada de les taxes universitàries, que enguany torna a ser una realitat i que ara sí equipara els preus dels màsters amb els graus, una mesura tan important com aquesta que el Govern de les Illes Balears ha complert.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta llei també apuntala, com no podria ser d'una altra manera, les polítiques d'habitatge, que cerquen una emancipació real a través d'un habitatge digne. Estic absolutament convençut que gairebé tots els grups parlamentaris comparteixen amb mi la importància que té aquesta llei i que abordam una situació veritablement complexa per a tota una generació. I això implica deixar enrere complexes, implica deixar enrere el que resta i posar en valor els punts en comú, els punts de trobada, que crec, sincerament, que existeixen. I com ja vaig fer al debat a la comissió i ho han

fet els meus companys també, he de reiterar un agraïment sincer als grups, perquè veritablement ha estat una feina enriquidora, relativament senzilla de dur a terme i que crec que hem arribat a un consens important. S'ha d'agrair, com dic, el consens de quasi tots i totes, que quasi tots i totes hem volgut practicar, però sobretot s'ha d'agrair que hem entès, i així ha estat, que el debat d'aquesta llei a la ponència i a la comissió no mereixia confrontació, i així ha estat.

Perquè des de la sanes discrepàncies que avui els diferents portaveus posam a col·lació i que també d'això tracta el parlamentarisme, s'hauran sumat més de 100 esmenes de les que es varen presentar. Hem aprovat esmenes de moltes matèries del Partit Popular, de Ciutadans, d'El Pi, de MÉS per Menorca i del company Antonio Sanz.

I ara, com el nostre grup parlamentari ha reiterat en moltes ocasions, hi ha esmenes que continuem sense poder donar-hi suport. Per exemple, a les esmenes d'El Pi o de Ciutadans, quan parlen de l'edat, de l'àmbit d'aplicació de la llei. Nosaltres reconeixem el debat interessant, profund i complex que hem tengut respecte d'això, pensam que l'edat de 16 a 30 anys és una edat òptima per a una llei que sobretot parla d'emancipació, sense perjudici, com diu l'article 3, d'altres límits mínims o màxims que la pròpia llei estableixi per als programes que la desenvolupen.

Tampoc no podem donar suport a les esmenes que incrementen un 20 o un 50% la reserva del 15% del parc d'habitatge per a joves. A nosaltres ens alegra que molts de grups parlamentaris, ara sí, se sumin i estiguin d'acord amb una política que és essencial per al Govern de les Illes Balears, però és que el Govern ha calculat, crec que de forma realista i serena, quin percentatge de la població que és jove se'n pot beneficiar actualment, i crec que, per tant, s'adequa a la realitat aquest 15% que preveu la llei.

Hi ha moltes esmenes de tots els grups, els que n'han presentades, és clar i els que han volgut fer una mica de feina, que compartim indubtablement el seu contingut, la seva filosofia, però que entenem que no han d'estar expressament recollides a la llei, bé perquè trobam que són massa concretes i aquestes haurien de ser desenvolupades pel pla estratègic, o perquè es troben incloses a altres lleis, a futurs projectes o a normativa bàsica, que no cal reiterar; parlem d'esmenes que parlen d'educació en valors, de família, d'esports, o fins i tot de drets fonamentals, els quals indubtablement compartim però que formen part fonamental de l'ordenament jurídic de l'Estat.

També em vull referir a les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, de MÉS per Menorca, les quals la gran majoria anaven dirigides a recalcar l'esperit insularista de l'Estatut de l'any 2007, respecte de la cooperació i del marc competencial dels consells insulars. Ho hem compartit i hem donat suport a tot allò que hem trobar el consens, llevat d'algunes excepcions, com la concepció que tenim del Consell de la Joventut de les Illes Balears, per exemple, de la qual compartim algunes qüestions, però en d'altres discrepam. I en aquest sentit, m'alegro de l'acord polític al qual hem pogut arribar per a la naturalesa jurídica dels consells de la joventut insulars i, per tant, per part del nostre grup parlamentari li acceptarem aquesta transacció que ens ha proposat, Sra. Font.

Després del Partit Popular. He comentat algunes esmenes, que també serien incloses, vull agrair també el tarannà del Sr. Fuster a l'hora de poder debatre, tant en ponència com en comissió, malgrat les discrepàncies que, evidentment existeixen. Però sí que volia fer esment d'algunes en particular. Les que fan esment a la qüestió de la llengua, bé, no em reiteraré massa, però hi ha diverses esmenes, com les seves, també com les del Grup Parlamentari de Ciutadans, que van en aquest sentit, i, com li vàrem dir a la tramitació de la Llei d'educació, aquesta no és una llei de llengües, i respect que vostès facin esmenes ideològiques, però entenguin que, per la seva naturalesa, nosaltres no les compartim. Fan esmenes per matisar la cura i el foment de la llengua catalana, com la llengua pròpia de les Illes Balears, afegint de vegades el castellà, quan no es troba en la mateixa situació, ni posició, perquè el català és una llengua minoritzada i, per tant, necessita un tractament particular. Jo crec, sincerament, que l'Estatut d'Autonomia deixa clar com si fos de dia clara la posició de la llengua catalana, com a llengua pròpia de les Illes Balears. I no crec, de veritat, que hi hagi avui en dia més conflicte, llevat dels que vostès han pogut apreciar en moltes ocasions.

Hi ha altres esmenes, que no puc entendre, de veritat, i que no puc compartir: quan eliminen perspectiva de gènere, en moltes ocasions, hi ha una esmena també que crec... jo estic convençut que no és la seva intenció, però el que fa és diluir la violència de gènere entre altres violències, i crec que això no ajuda en res, insisteix, no crec que sigui la seva intenció, però crec que no ajuda. I almenys em sorprenen en dues ocasions, eliminen la paraula "orientació sexual", o la transformen en "llibertat sexual", i jo no he acabat d'entendre encara per què, i m'agradaria que el Sr. Fuster ho pogués explicar a la seva rèplica.

Insisteixen també en el fet de l'exposició de motius, que no ha estat una llei participada i que només han donat audiència a algunes entitats. A mi m'agradaria, crec que això és important, que pogués especificar a veure si ho podem entendre, que pogués explicar per què diuen això.

I del Consell de la Joventut de les Illes Balears, estic content que hagin rectificat i que avui, ara sí, passin de fulminar el Consell de la Joventut a donar-li suport, jo n'estic content, és una qüestió que ajudarà l'òrgan, és salut democràtica i, per tant, content que vostès se sumin, com li dic, al marge de les diferències que tenim quant a la naturalesa jurídica de l'òrgan, que li dic: no és cap capritx, és una reivindicació que per fi, el Consell de la Joventut de les Illes Balears tenguin personalitat jurídica pròpia i, per tant, tenguin la naturalesa jurídica necessària per poder acomplir les seves funcions de forma efectiva.

Així i tot, crec important reiterar l'esperit i la voluntat de sumar consensos, d'arribar a nous punts d'enteniment i, per això, com ja li ha explicat la meua companya Cristina Mayor, reiterem les propostes de transacció que hem presentat. Agraïm al Partit Popular i a Ciutadans, les que accepten. Crec que són qüestions que poden assumir, que aproven postures i que, sincerament, agraïm l'esforç en aquest sentit.

I acab, mínim, diputats, diputades, sumem esforços, arribem a punts de trobada, fem realitat aquesta llei, que l'únic que

pretén, l'única intenció és millorar la vida de gairebé 200.000 persones que viuen a les Illes Balears. Cregui'm, les persones joves ho mereixen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sr. Fernández. En torn de rèplica i contrarèpliques, en primer lloc donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Si m'ho permet, ho faré des de l'escó. Vull reiterar la defensa de les 9 esmenes que ens queden vives. Vull reiterar l'agraïment a tots els joves que han participat en l'elaboració d'aquesta llei, i també en la millora, a través d'esmenes, en especial a Joves per a les Illes, que en el nostre cas han fet amb una participació molt activa i han intentat millorar amb les esmenes a aquesta llei.

Amb aquest projecte de llei es millora la qualitat de vida dels joves de les nostres illes, i el que crec que és important és que ells han estat una part activa i que s'ha de seguir fent així.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sr. Melià, avisi'm quan em passi dos minuts del temps, a part del president, vostè quasi m'ha tret del faristol avui, amb bon símptoma.

Sr. Ares Fernández i Cristina Mayor, vull reconèixer la seva tasca de mediació i de consens que han fet intensa, també la vull reconèixer a la Sra. Patricia Font i a Miquel Ensenyant, com a companys de la comissió, tot i les discrepàncies que puguem tenir. En això vostè, Sra. Patricia Font, és molt bona mediatadora i li agraesc també, però tenim... -i ara li explicaré la nostra confrontació envers les seves esmenes.

Però una cosa que li vull comentar, Sr. Fernández, Ares Fernández, nosaltres també som aquí presents com a joves, vull saludar els joves de Ciudadanos, i li vull dir que, jo li he dit abans, nosaltres som aquí, no ens n'hem anat, i són tan importants les preguntes de control, com el que defensam ara aquí, igual, i ho he dit abans a la meua intervenció, ni més ni manco, però igual.

Li vull dir, Sra. Mayor, que m'ha sorprès i esper que tal vegada es pugui arribar a aquest consens, que vostè ha dit que accepti la transacció a l'esmena 1031, tant de bo!, tant de bo! li ho deixin fer els seus socis, però em sembla que no l'hi deixaran fer, perquè nosaltres li hem proposat una transacció i

no figura al text que ens han passat, i sembla que, per la intervenció de la consellera abans, tampoc no li acceptaran. I nosaltres... -ho sé, ho sé, jo li ho dic, perquè li agraeix el gest expressament, i sobretot la seva defensa d'aquest criteri, d'aquesta idea, que és l'important i ho volia fer palès aquí.

S'ha criticat i s'ha preocupat perquè s'ha creat una arquitectura institucional que envaeix les competències del Govern i de la comunitat autònoma. Què malament que ho ha fet el seu equip, consellera, de professionals!, de professionals a Menorca, a Eivissa, a Formentera i al Govern de les Illes Balears i a Mallorca!, perquè vostès han ficat en aquesta arquitectura interinstitucional transversalitat, sectorialitat, professionalitat, coordinació, cooperació, col·laboració, una comissió interdepartamental ajustada i potent i una comissió interinsular. Per tant vostè s'ha carregat, pel que es veu, la infraestructura, l'arquitectura institucional, i ha fet una invasió de competències, només ha faltat sentir aquí avui que *Mallorca y el Govern* ens envaeix, és imperialista i *nos mata*, com es diu a segons quins àmbits, només li ha faltat dir això.

Evidentment, la Sra. Patricia Font és molt més educada i molt més format, però subtil, perquè les declaracions a la comissió anaven per aquí, Sra. Font, a la comissió anaven per aquí, no es varen acomplir els pactes que vostès havien acordat a un..., -és legítim, eh?, que cada grup parlamentari..., jo vaig parlar amb la consellera, per cert, la consellera va venir d'iniciativa abans de començar el procediment de tramitació, i em va dir: n'acceptarem moltes, menys el tema de la llengua; vaig anar a mirar la llei: ostres, però si la llengua l'han ficada vostès a la llei. La Llei de joventut, que hi ha una Llei de normalització lingüística, el dret de la llengua, l'han ficat vostès aquí, i si vostès hi fiquen uns temes amb una interpretació com ha de ser la defensa, la promoció de la llengua catalana, nosaltres li fem, amb la interpretació de l'Estatut d'Autonomia, simplement unes aportacions de millora, però de confrontació i de lluita, zero.

Vostès han llegit les esmenes de Ciutadans? Les tornaré llegir perquè tal vegada part de la seva comprensió la pugui compartir amb la resta de públic, també, diu, seguint l'esmena..., seguint la redacció diu: "així com l'estudi i protecció de les modalitats insulars del català -català- de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera".

Una altra esmena: "En les dues llengües oficials de les Illes Balears", no amb una, amb les dues llengües oficials, especialment en tot tipus de convocatòries a drets dels ciutadans, en les convocatòries, per exemple, d'Art Jove i altres premis o altres activitats que es puguin fer, d'intercanvis, etc., "i les modalitats insulars del català".

Això són les esmenes que nosaltres li hem proposat. Jo no veig, Sr. Fernández, cap confrontació ni cap intenció de fer cap confrontació política, tot el contrari, és una interpretació del nostre Estatut d'Autonomia i, a més a més, una qüestió de normalitat i d'ús dels nostres noms de la llengua catalana a qualsevol indret de les Illes Balears, a qualsevol, el pollencí, es menorquí o la modalitat que hi pugui haver. I el que parlàvem en aquesta..., ja que vostès treuen el tema de la llengua al text de la llei, malgrat hi hagi una Llei de normalització lingüística que reconeix els drets, ja que es posa aquí nosaltres fèiem

aquestes aportacions, però, de lluita i de confrontació amb la llengua, zero, per part del nostre grup parlamentari.

En tema de... miri, consellera, jo li vull... li diré que explícitament nosaltres donam suport al text de la llei, ja ens agradaria que es contemplés molt més del que nosaltres hem plantejat, per exemple, el tema de l'accessibilitat, n'hem parlat abans i tal volta hi hagi una oportunitat en la Llei de lleure educatiu que tal volta..., però la nostra inquietud és precisament perquè els equipaments, serveis i instal·lacions garanteixin l'accessibilitat, la mobilitat i, sobretot, l'accés a les persones joves amb diversitat funcional.

No s'accepta el tema de l'edat, nosaltres manifestem la importància, ho treballarem en el pla estratègic, com que hi ha aquesta elasticitat de la llei que ho permet amb actuació als 35 i tal volta, quan vegem el Pla estratègic de joventut, ja hi farem aportacions i valoracions en aquest sentit.

He sortit abans un moment a la Sala de Passes Perdudes, hi ha companys i companyes professionals de Joventut als quals vull també saludar, especialment als equips de Joventut.

Però, miri, MÉS per Menorca, una cosa important, quan es va treballar la llei...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gómez, tiene que terminar, por favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... -ja acab vicepresidenta, cinc segons o set-, quan es va redactar la llei, i això ho ha dit la consellera i nosaltres ho hem reconegut perquè n'hem fet debat, s'ha treballat amb els consells insulars, amb la FELIB i els professionals de tots els consells insulars, i vostès han fet unes esmenes importants, a les quals nosaltres no donarem suport, perquè sembla que no han fet cas als tècnics de Joventut d'almanco de l'illa de Menorca, ni als joves de Menorca ni al Consell de Joventut o les associacions menorquines. Nosaltres entenem que sí.

Consellera, donarem suport a la majoria de la llei, al seu articulat i sí a totes les..., si accepten les atraccions, a totes les transaccions plantejades al text d'aquesta llei avui a les esmenes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Fuster.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Sr. Ensenyat, començaré per vostè

i crec que també acabaré per vostè, no vull iniciar un debat sobre la llengua, però vostè m'ha dit que la llengua és per entendre's, i li vull dir que estic d'acord, i també m'ha dit que per a més coses, no ho entenc, si després m'ho pot explicar, per favor, en el seu torn de rèplica, per favor.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

M'agradaria abans de fixar la postura política del Partit Popular respecte de les esmenes d'altres grups, que és el que faré en aquest segon torn d'intervenció, parlar d'un punt important de les esmenes que nosaltres hem presentat i són els temes de salut.

Nosaltres els hem proposat, a vostès, esmenes que aborden temes com l'educació en seguretat vial, en prevenció de riscos laborals, en prevenció d'embarassos no desitjats o informació constant i continuada sobre la planificació familiar, el que passa és que vostès, quan senten la paraula "família", sigui on sigui, qualche pic col·lapsen, sincerament. I especialment els hem presentat una esmena dirigida a desenvolupar un pla autonòmic de salut mental que tenguí com a principals destinataris els joves, que resulta que són la població més afectada per aquest tipus de malaltia.

Senyors de l'esquerra, de veres, quin problema hi havia en acceptar aquestes esmenes? Són molt de dret aquestes esmenes que els hem presentat? De veres consideren que és molt de dretes parlar de salut mental i joves amb tot el desplegament que els hem ficat? Jo crec que no, de veres que jo crec que no.

Respecte de les esmenes d'altres partits polítics, MÉS per Menorca, no acceptarem les seves esmenes per qüestions òbvies, Sra. Font i Marbán.

Respecte de les d'El Pi, vull dir-li que donarem suport a la majoria de les esmenes que vostès han presentat, en algunes ens abstindrem, atès que crec que són esmenes que van sincerament en la línia de millorar el text presentat pel Govern i per això els donarem suport, però em vull centrar en dues esmenes a les quals no donaran suport, concretament en la 993 i 994, que parla d'allargar o d'abordar l'edat de joventut fins als 35 anys. No ens sembla bé, sincerament, no ens sembla lògic, creiem que, tal com ho ha plasmat en aquest cas el Govern, de 16 a 30 anys és el més adequat; les polítiques encaminades a fer possible l'emancipació no poden esperar fins als 35 anys. Per aquest motiu en aquestes esmenes hi votarem en contra.

Respecte de Ciutadans, votarem també a favor de la majoria de les esmenes, doncs crec que també milloren el text presentat pel Govern, especialment totes aquelles dirigides a la llengua, ja que crec que també defensen el que nosaltres hem defensat i és que les dues poden conviure amb total i absoluta harmonia, és qüestió només de voluntat política.

Vostès també han presentat una esmena referida a l'edat, vostès volen que es compregui entre els 15 i els 30 anys en aquesta llei, i li vull dir, Sr. Gómez i Gordiola, que ho he reflexionat, ho he pensat bé, no m'he posicionat fins al dia d'avui, i és que el que vostè planteja és vera, que no és descabellat, però també li votarem en contra perquè consideram que pràcticament totes les lleis o normes jurídiques comencen

a donar una dimensió superior reglamentàriament parlant a les persones a partir dels 16 anys i, pel mateix que he dit abans, ens sembla més adient tal i com ho ha plasmat el Govern a aquesta llei.

Dit això, i per acabar, no em vull allargar més, Sr. Ares Fernández, Irene Triay, Font i Marbán, Sra. Mayor, Sra. Pons, que avui no hi és, Sr. Rodríguez, Gómez i Gordiola, moltes gràcies per tots aquests mesos, ha estat un plaer, de veres, ser ponent amb tots vostès, especialment al president i ponent de la ponència, del qual vull destacar sobretot el seu pragmatisme, que en política és molt, però molt important. No ens hem posat d'acord en tot el que ens hi havíem d'haver posat o en el que ens podríem haver posats d'acord, però sí que vull destacar com s'ha produït aquest procés: evidentment, no és la llei que nosaltres haguéssim fet, jo crec que això vostès ho entendran perfectament, Sra. Consellera, no és la llei que nosaltres haguéssim aprovat; crec que, a més, arriba a la part final de la legislatura i podria haver arribat a la part..., després de vuit anys, podria haver arribat molt més, però sortirà endavant, i malgrat que no sigui la nostra llei, també li vull donar l'enhorabona a vostè i a tot l'equip que l'ha redactada.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fuster. Per part del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Bé, primer de tot, agrair, gràcies per acceptar la transacció, i també em pertoca agrair especialment la bona voluntat del Sr. Ares Fernández per resoldre aquest conflicte, sense la teva ajuda açò no hagués estat possible.

I he de dir que estic una mica sorpresa, Sra. Mayor, amb l'actitud de Podemos, però, bé, no passa res. Jo vull que li quedi clar, Sra. Mayor, compartim la visió de com ha de ser el Consell de la Joventut, no discrepam amb açò, discrepam amb com s'ha de dur el procés, en el cas concret de Menorca, però, evidentment, defensam també un òrgan autònom. I com que crec que açò no s'ha entès del tot, em veig obligada a remarcar, a tornar a explicar, llavors, crec que és important entrar en la qüestió dels consells de joventut perquè s'entengui el nostre posicionament.

És fonamental conèixer la realitat per poder legislar i encara és més important ser conscients que som illes diferents. És una realitat que l'associacionisme juvenil a Menorca és fràgil, és així, per tant, com a legisladors, conscients de la realitat que vivim, ens cal fer allò que és possible. El Consell de la Joventut de les Illes Balears no representa tot el jovent d'aquestes illes, perquè del llistat d'entitats que el formen no n'hi ha cap de Menorca, i es demanaran: Menorca no vol participar? No, en absolut, però açò és un clar exemple de la fragilitat a la que abans feia referència. Per tant, des del moment que Menorca no està representada i no es té en compte la nostra pròpia realitat, és clar, dubtam d'aquesta legitimitat del Consell de la Joventut

de les Illes Balears, perquè ens venguin a parlar del Consell de Joventut menorquí i a dir-nos a Menorca què hem de fer.

Sí que ens poden dir el que hauria de ser ideal, evidentment, perquè estam d'acord amb aquesta filosofia; coincidim que els consells de joventut de totes les illes han de ser òrgans autònoms de l'administració, totalment. Però, efectivament, la clau és posar l'accent en allò que hauria de ser ideal, perquè una cosa és el desig i l'altra la realitat, i el que no pot ser és que, en nom de l'ideal, ens carreguem allò possible.

El Consell de la Joventut de Menorca està en procés de creació amb el mateix objectiu -insistesc- però no podem passar per l'adreçador d'una realitat tossuda, i l'esmena que vàreu presentar posava en una situació molt complicada el Consell de Joventut de Menorca.

Com ja he dit prèviament, he de dir que en alguns moments les discussions han estat decebedores; i hi hem d'afegir: semblava que algunes veus no eren prou conscients de la nostra realitat. Insistim, cal fer allò possible i treballar sobre la realitat, i el concepte ideal de vegades ha dificultat aquesta entesa que, finalment, sí que hem aconseguit, cedint per totes bandes, perquè és l'única manera d'arribar a enteses, i és com es negocia.

Sobre aquest darrer, sí que anunciam que votarem en contra dels articles que fan referència al Consell de la Joventut, del 53 al 64, perquè pensam que, tal i com apareix a la llei és massa en clau mallorquina, i volem els consells de la joventut que siguin reflex de la realitat de les nostres illes. Tant de bo el procés de formació del Consell de Joventut de Menorca es culmini amb èxit i passi a tenir una veu pròpia i potent!

Jo acab la meua intervenció i agraeix la feina feta, tot i les crítiques expressades a la conselleria, sense cap dubte, primer, perquè s'havia d'actualitzar la Llei de joventut, i segon, perquè quan ens vàrem posar a negociar, Sra. Santiago, vostè sap que vàrem tenir un bon to de conversa, en allò que podíem arribar a una entesa, sense cap dubte. Ens han acceptat tot el que haguéssim volgut? No, és clar, però aquest és el joc polític, també, i ho sabem.

Crec que el debat sobre l'arquitectura institucional ha estat interessant, però també queda clar que cal aprofundir-hi.

Sr. Gómez, amb el respecte i estima que li tenc -i vostè ho sap-, i des de la discrepància ideològica que ens separa, som aquí per defensar aquests ideals de cada formació, reconegui'ns almanco que sempre miram d'aportar i enriquir, i ho fem des del màxim respecte cap al nostre petit país. Esperam que les nostres precaucions d'invasió competencial no s'hagin pres malament. Pensam que és millor advertir que lamentar.

Acab, avui s'aprovarà una llei que recull tots els aspectes per vetllar per les persones joves i que, al mateix temps, és un pilar fonamental per assegurar la seva incorporació a la societat, amb l'objectiu de potenciar l'autonomia de les persones joves en el seu inici del propi projecte de vida. Aquesta llei ha de ser l'eina que garanteixi fomentar la participació activa dels joves en la societat, posant especial atenció en explorar diferents formes a través de les quals els

joves puguin participar en aquelles decisions que els afecten directament i en tot allò que afecta el futur de la societat.

Gràcies a tots els grups parlamentaris per la tasca feta durant la ponència i la comissió; i gràcies, Miquel, sempre, pel teu bon humor.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Font. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Començaré pel representant de Ciutadans, el Sr. Gómez. Li deman disculpes. M'he equivocat, és ver, em referia que mantenim la transacció a l'esmena 1025/22, que afecta l'article 60.1, que millora els integrants de la Comissió Permanent del Consell de Joventut de les Illes Balears. Aquesta esmena sí que la mantenim, i a l'anterior, l'esmena, la 1031 -crec recordar-, doncs, lamentablement no li fem transacció.

Amb referència al Partit Popular, que ha posat sobre la taula el tema de salut mental, està comprovat també que el tema de salut mental té molt a veure amb la realitat socioeconòmica que tenen avui en dia els joves: la precarització, la dificultat de l'emancipació, la precarietat laboral, que són treballadors pobres, necessiten dues o tres feines per poder mantenir un sou digne; l'accés gratuït a l'educació, a les carreres universitàries, és tot un conjunt, que cal unes estratègies pròpies. La salut mental està reflectida d'alguna manera a la llei, però sobretot està reflectida a tots els plans i tota la legislació que es fa en matèria de salut mental. Així que sí, que hi estam d'acord i evidentment que sí, que ho posam sobre la taula, però no de la manera que vostès en aquest cas proposen.

La senyora..., bé la representant de MÉS per Menorca, la transacció que nosaltres vàrem fer, són fetes per les entitats menorquines, perquè és també de les menorquines. Vostè a la seva intervenció deixa caure que és com si no, com si el Consell de la Joventut de les Illes Balears ha de ser el pare de tots els consells de la joventut insulars i municipals, no és així. De totes maneres, aquesta representació d'entitat jurídica que nosaltres proposàvem i que, de fet, és la que s'ha integrat a la llei, és la que tenen absolutament tots els consells de joventut, i perquè el Consell de Joventut Insular de Menorca pugui participar del Consell de Joventut autonòmic i també de l'estatal ha de tenir, també, aquesta competència; i per evitar totes les problemàtiques que ha tengut el Consell de la Joventut de les Illes Balears fins ara, que per això s'ha regulat en aquesta llei, tots aquests anys, és precisament el canvi aquest de model.

Les entitats menorquines no volen estar fiscalitzades, en aquest cas, per les institucions i per això volen avançar. Tot i així, hem arribat a una entesa, hem arribat a una entesa, realment, ja veiem que cal..., i que les dues formacions, en aquest cas, anem pel mateix objectiu, llavors hem arribat a una

entesa precisament per poder avançar i que es consolidi i que realment el Consell de Joventut de Menorca neixi, ja, fort i ben format.

Reiter el meu agraïment a totes les entitats i també a tots els partits polítics, ja ho han dit els representants que m'han precedit: al Sr. Fuster, a la Sra. Patrícia Font, a la Sra. Font, al Sr. Ares, a la representant..., a Irene, i, evidentment, a vostè també, al president de la comissió. Perquè hem tingut el debat..., ho han dit diferents..., hem tengut un debat honest, un debat cordial i amb una bona entesa. Vostè també, Sr. Gómez, que m'he oblidat de vostè, a tots, i a vostè també, Sr. Manresa, el Sr. Lletrat, per la paciència... -Montserrat!-, per la paciència que ha tingut, també, a les ponències.

Avui a les Illes Balears estam d'enhorabona per l'aprovació de la llei de les polítiques de joventut, elaborada de forma consensuada amb totes les administracions, amb totes les entitats, amb totes les formacions polítiques, una societat avança amb una joventut amb futur. Moltes gràcies.

Bé, perdó, abans també, que me n'he oblidat, del partit de VOX, no anava a fer-hi referència, però és que en el debat de la totalitat va tenir 25 minuts i no va fer absolutament cap tipus de proposta. I avui, amb la seva absència, demostra clarament quines són les propostes que té en matèria de joventut, que són zero, ni tan sols els interessa un debat, no els interessa res. I envien un missatge molt, molt clar a la població jove.

Així que amb aquestes paraules, finalitzo la meua intervenció, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mayor. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats i diputades. Sr. Fuster, em demanava..., jo dic que la llengua, les llengües, no només català i castellà, totes serveixen perquè ens entenguem, entre altres moltes coses. I el Sr. Fuster m'ha qüestionat sobre quina cosa, i jo n'hi recordaré una altra: jo tenia un professor, que més que un professor va ser un d'aquests mestres, és diferent ser un professor o ser un mestre, que sempre deia una paraula i deia: "la llengua parla de la grandesa de l'ànima, si n'hi ha". Ho dic perquè moltes vegades sentim gent que quan parla, supuren de tot menys grandesa de l'ànima, supuren odi, supuren rancor, confrontació i a sobre encara tenen els sants orgues de venir aquí a parlar de democràcia!, que, com diria Pere Sàmpol: "això ja és el *colmo*". I crec que en aquest sentit té raó.

Crec que el rerafons de la llei és aquesta polaritat de pensament que hi ha a dia d'avui, on el model neoliberal defensa més un model individualista de les persones i el progressista s'acosta més al que deia Aristòtil, que l'home és un

animal polític, és a dir, un animal que necessita de la resta per sobreviure. I jo som més partidari d'aquest, que la gent no ha de ser individualista, no ha de mirar just pels interessos, perquè els homes i les dones sobreviurem en la mesura que pensem uns en els altres i des de la col·lectivitat.

I precisament ho diem avui, on celebrem una fita històrica, els fets, els aldarulls d'Stonewall a Nova York, a l'any 69, l'any que jo vaig néixer, el millor any del segle XX, on l'home va trepitjar la lluna, va aconseguir moltes coses aquest any. I també va ser l'any que a Mallorca varen matar l'arquitecte Ferragut i li varen destrossar la cara a pedrades, precisament va ser el mateix any. I a Stonewall tots els aldarulls varen començar amb una comunitat que venia d'un funeral, venien del funeral de Judy Garland, que s'havia convertit en certa manera en una icona de tota la reivindicació gai i lesbiana de llavors, fins i tot recorda la cançó aquella famosa del *Mago de Oz*, que deia: "*Somewhere Over the Rainbow*", amb aquest anglès perfecte que heu comprovat que puc tenir, i això vol dir "a qualsevol lloc davall l'arc de Sant Martí", i recordin que la bandera LGTBI és l'arc de Sant Martí, precisament, que alguns diuen que és per això. I aquesta gent ja estava molt farta de la repressió i aquest dia varen dir, fins aquí hem arribat, basta! I varen saber canviar les coses, per això aquella primera data, on molts dels quals eren joves, varen dir, fins aquí hem arribat, s'ha acabat!, i anem a lluitar per fer el món millor, que al cap i a la fi d'això es tracta.

Molta gent parla d'adoctrinament, sí és veritat que hi ha adoctrinament darrera la política de joventut, la de Baden Powell, per exemple, que deia que "hem de deixar les coses un poquet millor de com les hem trobades". O moltes altres, i, sobretot que si un vol canviar les coses, s'ha d'organitzar i, sobretot ha de lluitar per elles, que al cap i a la fi, és el que pretén i el que fem i a través d'una llei, sobretot, donar oportunitats, donar eines a les nostres administracions, a totes, responen a aquesta arquitectura institucional molt pròpia del conjunt de les Illes Balears, des dels municipis, des de cadascun dels consells, i, evidentment, des d'institucions autonòmiques, el Govern, i també per suposat el Parlament. Però, evidentment, uns instruments perquè els joves, com deia abans, participin d'una manera activa i decisiva en totes aquelles qüestions que, evidentment, els afecten d'una manera totalment directa.

Res més que agrair la bona disposició a tots i cada un dels que heu participat de la ponència i de la comissió. Em sap molt de greu que la Sra. Pons no hi sigui, des d'aquí li enviam una fortíssima abraçada.

I també vull tenir un reconeixement molt especial per Lletrat, el Sr. Miquel Montserrat, que a qualche moment jo pensava que obriria la finestra i es tiraria per avall. En tot cas, quedarà el resultat, li vull agrair molt la feina i també la predisposició de tots els que han participat i molt especialment dels que heu fet que aquesta llei sigui possible avui aquí, que s'aprovi després de moltes hores de feina, de parlar-ne, i això a nosaltres, evidentment, també ens ha suposat poder fer un debat seriós i rigorós entorn d'una qüestió que és fonamental i que al cap i a la fi del que parlem és del nostre futur, del futur dels joves, que també és el nostre futur. Vosaltres ens haureu de guardar quan serem vells, per tant, convé que els tractem bé.

Res més que això. Gràcies a tots i a totes i molt bon dia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Ara correspondria intervenir al Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, que no hi ha cap diputat, ni diputada present. Donam la paraula pel Grup Parlamentari Socialista al Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Bé, algunes qüestions concretes per comentar. Com comentava ara el Sr. Fuster, en matèria de salut mental. Vàrem tenir una esmena que vàrem poder transaccionar i vàrem arribar a un acord, jo crec que és positiu, i després nosaltres li vàrem fer una transacció prou completa, crec que generosa, respecte d'això i vostès no ho varen acceptar. Jo lament que això hagi estat així.

En matèria de llengua, nosaltres, per no reiterar una altra vegada, nosaltres no ens movem de la pau social, la pau social que hi existeix. I si en aquesta llei es parla de llengua és perquè investigacions lingüístiques reiteren que l'ús de la llengua catalana s'ha vist reduït, i això no passa amb el castellà, per això s'hi incideix.

I m'agradaria parlar ara de dues qüestions, en particular, que jo lament molt, Sr. Fuster, que no m'hagi pogut contestar, li he dit que pensava important que expliqués per què havíem presentat dues esmenes a l'exposició de motius, que parlaven que era una llei no participada, o que no havia arribat el procés d'audiència pública a tothom. Miri, la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu és públic, i en el tràmit d'audiència es recullen les al·legacions públiques que es varen fer, administracions, consells insulars, ajuntaments, ciutadans en particular, que també varen fer al·legacions durant el tràmit de la llei, entitats, algunes per exemple, Energy Control, Associació d'Altes Capacitats, (...), (...), Joventuts Socialistes de les Illes Balears, que tenc l'honor de representar, que varen presentar desenes d'al·legacions per millorar la llei, i també el Consell de la Joventut de les Illes Balears, com bé ha dit la consellera Santiago, va fer al·legacions.

Miri, sap quina entitat va participar en els grups de feina del Consell de la Joventut de les Illes Balears, fent durant setmanes al·legacions? Per ventura li sona, Noves Generacions de les Illes Balears. Per tant, o bé pensen que Noves Generacions no és la seva organització juvenil legitimada per representar els interessos del Partit Popular, o bé no tenen gaire comunicació amb ells, però hi varen participar, i jo ho agraesc, però vostè, durant la tramitació parlamentària, i avui ha mantengut aquesta esmena, no l'ha retirada i jo li dic, de veritat, que s'aclareixin, que facin un favor, siguin honestos, retirin aquesta esmena, perquè jo puc acceptar les discrepàncies ideològiques, és clar que sí, amb propostes, però això no són discrepàncies, això no és cert, això és fals, Sr. Fuster.

També vull dir-li, i em sap molt de greu, però li he de dir així, avui és el Dia de l'Orgull, és un dia important per a tots, i vostè no m'ha explicat, no m'ha contestat per què han presentat

aquestes esmenes, que jo crec que és important, sobretot per l'historial que tenen alguns. I a mi m'estranya, de veritat, m'estranya el contingut d'aquesta esmena i m'estranya que no ho expliquin, m'estranya de veritat, li ho dic perquè sembla que no els agrada el concepte "orientació sexual", perquè, com li dic, no crec que sigui res revolucionari, a una esmena el canvien per "llibertat sexual", a altres, quan parlem de discriminacions, l'eliminen. I amb això, Sr. Fuster, m'estranya molt que vostè presenti i mantengui aquestes esmenes, no les entenc, però és que jo començ a preocupar-me, perquè les ha mantingudes, les votarem en aquest ple, i em preocupa perquè varen ser vostès, amb l'historial que tenen, que varen mantenir el recurs de la vergonya contra el matrimoni igualitari fins a l'any 2012, quan el Tribunal Constitucional va donar la raó al conjunt de la societat espanyola...

(Alguns aplaudiments)

..., ens varen donar.

I m'estranya que segueixin en aquesta mateixa posició, perquè l'altre dia, a Múrcia, varen votar en contra de prohibir les teràpies de conversió d'orientació sexual, amb la ultradreta, les varen prohibir, quan és una absoluta barbaritat, varen votar en contra d'això. Per tant, jo em deman si el Partit Popular segueix aquí, segueix aquí, Sr. Fuster, i em preocupa, insistesc, perquè miram el que passa en el món, quan els Estats Units s'han carregat el dret a l'avortament, que tants d'anys de lluita ha costat conquerir a les dones i al moviment feminista, i em preocupa perquè a dia d'avui el Partit Popular manté també el recurs al Constitucional sobre el dret a l'avortament i em preocupa aquest posicionament, perquè què diem a les dones joves, perquè també parlem avui d'això, què diem a les dones joves de la vulnerabilitat que suposa?

Una companya del meu partit, Andrea Fernández, ho deia molt bé: "*Lo contrario al aborto no es la vida, es la trastienda de una peluquería*". I la llibertat i la igualtat sempre estan en joc...

(Alguns aplaudiments)

... i, com en el cas de l'avortament, amb el col·lectiu LGTBI jo esper que rectifiquin, perquè les polítiques de joventut, i per això ho dic, van d'això, les polítiques de joventut, aquesta llei també parla d'això, de la importància de la visibilitat de les persones que formam part del col·lectiu LGTBI, de la condemna i la prevenció dels assetjaments, dels atacs, dels assassinats per la nostra condició sexual.

Avui, que és el Dia de l'Orgull, recordin: això no va d'un col·lectiu, no va només d'un col·lectiu, va de dignitat i estam tots cridats a mobilitzar-nos i jo esper veure'ls avui horabaixa, a tots i totes, al carrer manifestant-se. Insistesc, per dignitat.

Mirin, per anar acabant, diputats, diputades, nosaltres no ens resignam, crec que aquesta llei presenta una oportunitat magnífica per a la nostra terra, i és a la nostra mà situar-nos al costat d'una generació que ens demana ajuda per afrontar un dels majors reptes que té la nostra societat, i crec, sincerament, que hem de fer realitat una qüestió molt simple i és que un jove o una jove d'aquesta terra aspiri, de veritat, a tenir un projecte

vital digne que generi alhora un futur esperançador per a les Illes Balears.

Fem-ho possible, que és a les nostres mans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández. Una vegada acabat el debat de les esmenes i el vot particular, passarem a les votacions.

Amb caràcter previ, els inform que si cap grup o diputat no demana votació separada, es faran les votacions conjuntes d'acord amb aquestes agrupacions.

En primer lloc, i atès l'escrit RGE núm. 5354/22, presentat pel Grup Parlamentari Mixt, es passa a votar el vot particular presentat pel Grup Parlamentari Mixt a l'esmena 1046, dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos i Socialista, a l'article 67. Passam a votar. Votam.

28 sí, cap no i 20 abstencions.

Com que ha estat aprovat aquest vot particular, correspon ara la votació de l'esmena 1046 dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos i Socialista, amb la transacció incorporada, si cap grup no s'hi oposa. Passam a votar. Votam.

28 sí, cap no i 19 abstencions.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE deu mil...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sr. President, perdó, abans que llegeixi totes les esmenes, era per dir que del grup que ve ara d'esmenes del Partit Popular, demanàriem votació separada de la 1095 i de la 1139.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam a votar, en primer lloc votam la 1095, amb la transacció incorporada, si cap grup no s'hi oposa. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena 1139, amb la transacció incorporada, si cap grup no s'hi oposa. Passam a votar. Votam.

48 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar les esmenes 1078, 1083, 1085, 1102, 1108, 1112, 1115, 1122, 1125, 1151 i 1180/22. Passam a votar. Votam.

20 sí, 29 no, cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena 996 del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Votam.

19 sí, 29 no, cap abstenció.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos 1031 i 1033. Votam.

20 sí, 29 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena 1007 del Grup Parlamentari Ciudadanos. Votam.

18 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena 982 del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Passam a votar. Votam.

16 sí, 29 no, 4 abstencions.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Popular 1084, 1093, 1094, 1096, 1100, 1105, 1106, 1149, 1163 i 1066/22. Passam a votar. Votam.

18 sí, 30 no i cap abstenció.

Ara passam a votar...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sr. President, demanàriem votació separada de la 1025, d'aquest conjunt que ara ve de Ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En primer lloc, votam l'esmena 1013. Votam.

20 sí, 29 no, cap abstenció.

I ara votam l'esmena 1025, amb la transacció incorporada, si cap grup no s'hi oposa. Passam a votar. Votam.

48 sí, 1 no i cap abstenció.

Votació conjunta de les esmenes...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sr. President, del conjunt que ve ara demanàriem votació separada de la 1141 i 1143.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa...

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, també ens agradaria...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

... en agradaria, de manera conjunta, un altre bloc, que serien la 1170, 1172, 1058 i 1065.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, el nostre grup parlamentari demana votació separada, algunes són semblants, de la 1172, la 1058 i la 1065.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

1172, 1058...?

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

I 1065, aquestes tres.

EL SR. PRESIDENT:

Es poden votar conjuntament o separatament?

Començam amb l'esmena 1141, amb la transacció incorporada, si cap grup parlamentari no s'hi oposa. Passam a votar. Votam.

49 sí, cap no i cap abstenció.

Ara passam a votar l'esmena 1143, amb la transacció incorporada si cap grup no s'hi oposa. Passam a votar. Votam.

48 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar, per una banda, l'esmena 1170. Passam a votar. Votam.

20 sí, 29 no, cap abstenció.

I ara crec que podem fer votació conjunta de les 1172, 1058 i 1065. Passam votar. Votam.

16 sí, 29 no i 4 abstencions.

Ara passam a votar conjuntament les següents esmenes, 1075, 1080, 1081, 1082, 1091, 1092, 1101, 1104, 1007, 1110, 1111, 1113, 1118, 1119, 1120, 1121, 1127, 1129, 1131, 1132, 1137, 1138, 1140, 1142, 1144, 1145, 1146, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1176, 1061, 1067 i 1068/22. Passam a votar. Votam.

18 sí, 29 no i 2 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, a la nova votació demanariem votació separada en dos blocs, i un d'ells que fos la 1152, la 1153 i la 1174.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, demanam votació separada, el nostre grup, a aquestes tres, 1152, 1153, 1174 i 1150, per la nostra part podria ser conjunta.

EL SR. PRESIDENT:

O sigui vostès demanen també votació separada de la 1150?

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a fer, en primer lloc, la votació de l'esmena 1150. Votam.

14 sí, 35 no, cap abstenció.

Ara passam a votar les 1152, 1153 i 1174. Votam.

14 sí, 32 no, 2 abstencions.

I ara votarem conjuntament les 1076, 1079, 1099, 1128, 1134, 1135, 1136, 1182, 1183, 1170 i 1172/22. Passam a votar. Votam.

14 sí, 31 no, 4 abstencions.

Ara passam a votar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Popular números 1074, 1077, 1086, 1103, 1123, 1126, 1133, 1162, 1164, 1165, 1167, 1168, 1169, 1173, 1177, 1178, 1179, 1181, 1184, 1185, 1062, 1063, 1064, 1071 i 1073/22. Passam a votar. Votam.

14 sí, 29 no, 6 abstencions.

Votació de l'esmena 1235. Votam.

2 sí, 29 no, 18 abstencions.

Passam a votar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari...

EL SR. COSTA I COSTA:

President, demanariem votació separada de la 1004 i la 1003.

EL SR. PRESIDENT:

Es poden votar conjuntament? Idò passam a votar en primer lloc les esmenes 1004 i 1003/22. Votam.

4 sí, 45 no, cap abstenció.

I a continuació votarem les esmenes 1008, 1009 i 1012/22. Votam.

19 sí, 30 no, cap abstenció.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt...

18 sí, 29 no, 2 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Votació de l'esmena 1213 del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca. Votam.

President, aquí demanariem votació separada de la 1241.

2 sí, 41 no, 6 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca 1222, 1223, 1224, 1249 i 1225/22. Votam.

Molt bé. Idò passam a votar en primer lloc l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca, 1241. Votam.

2 sí, 47 no, cap abstenció.

2 sí, 45 no i 2 abstencions.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears 994 i 993. Votam.

Ara passam a votar les esmenes 1200, 1230, 1237 i 1248/22. Votam.

2 sí, 43 no, 4 abstencions.

2 sí, 47 no i cap abstenció.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Votació de l'esmena 986 del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Votam.

President, a la propera votació demanariem votació separada en 2 blocs, i que un dels blocs fos la 1193, 1196, 1208, 1240, 1220, 1227 i 1244/22.

16 sí, 33 no, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears 974, 983 i 988/22. Votam.

Idò passam a votar en primer lloc del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca, una votació conjunta de la 1193, 1196, 1208, 1240, 1220, 1227 i 1244. Passam a votar. Votam.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, no m'ha donat temps, em sap greu, deman la votació separada de la 983.

2 sí, 47 no, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar en primer lloc la 974 i 988. Passam a votar. Votam.

Ara farem una votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca, 1189, 1192, 1247, 1211, 1212, 1215, 1216, 1217, 1226, 1218, 1219, 1221, 1228 i 1245/22. Passam a votar. Votam.

2 sí, 29 no, 18 abstencions.

2 sí, 45 no, 2 abstencions.

Ara votarem l'esmena 974 i 988.

A continuació passam a la votació de l'articulat i de les denominacions del Projecte de llei. En primer lloc, votarem els articles i denominacions als quals s'hi mantenen esmenes.

(Pausa)

Votació dels articles 26 i 28. Votam.

Passam a votar l'esmena 983. Votam.

35 sí, 14 no, cap abstenció.

6 sí, 29 no i 14 abstencions.

Votació de l'article 57. Votam.

Votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos 1018, 1010 i 1014/22.

45 sí, 2 no, 2 abstencions.

EL SR. COSTA I COSTA:

Votació dels articles 54, 55 i 56. Votam.

President, demanam votació separada de la 1018.

33 sí, 16 no, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Votació de l'article 24, sense els apartats k), o) i l), l'article 25, sense l'apartat i), els articles 27, 29, 30 i 33, la denominació de la secció 3, del capítol 2, del títol III. Passam a votar. Votam.

Passam a votar, en primer lloc, la 1018. Votam.

4 sí, 29 no, 16 abstencions.

35 sí, 14 no, cap abstenció.

Ara, votació conjunta de la 1010 i 1014. Votam.

Votació dels apartats k), o) i l) de l'article 25, apartat i) de l'article 25. Passam a votar. Votam.

31 sí, 18 no, cap abstenció.

Votació de la secció 2a del capítol 2, del títol III, la denominació del capítol tercer, del títol III. Votam.

35 sí, cap no i 14 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Des d'El Pi demanariem tres votacions en aquest bloc: per un costat, l'article 3; per l'altre costat l'article 59 i 67; i la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Font...

EL SR. COSTA I COSTA:

President, nosaltres demanam el 66, també, per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar, en primer lloc, l'article 3. Votam.

30 sí, 15 no i 4 abstencions.

Ara passam a votar els articles 59 i 67. Votam.

31 sí, 16 no, 2 abstencions.

Ara votarem els articles 60, 63 i 64. Votam.

33 sí, 16 no, cap abstenció.

I ara passam a votar l'article 66. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

Ara passam a votar els articles 2, 4, 6, 23, sense l'apartat k), i l'exposició de motius.

EL SR. COSTA I COSTA:

Perdó, president, l'exposició de motius per separat, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam a votar l'article 2, 4, 6 i 23, sense l'apartat k). Votam.

33 sí, 14 no, 2 abstencions.

I ara passam a votar l'exposició de motius. Votam.

29 sí, cap no i 20 abstencions.

Ara passam a votar l'apartat k) de l'article 23. Votam.

29 sí, 18 no, 2 abstencions.

Votació de la disposició derogatòria única i de la disposició final quarta. Votam.

27 sí, cap no, 22 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sr. President, a la propera votació, demanariem votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar l'article 53. Votam.

31 sí, 16 no, 2 abstencions.

Ara passam a votar l'article 58. Votam.

31 sí, 18 no, cap abstenció.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Sr. President, demanariem votació separada del 73.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, demanam votació separada del 15 i 79.

EL SR. PRESIDENT:

Aquests dos es poden votar conjuntament?

Passam a votar en primer lloc els articles 43 i 68. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

Ara votarem l'article 15 i l'article 79. Votam.

42 sí, cap no, 6 abstencions.

I ara votarem l'article 73. Votam.

48 sí, 1 no i cap abstenció.

Votació conjunta dels articles 61 i 62. Votam.

47 sí, 2 no, cap abstenció.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, aquí demanariem votació separada dels articles 32 i 34.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Sr. President, nosaltres demanam votació separada del 8, 9, 32.

EL SR. PRESIDENT:

En primer lloc, votarem els articles 8 i 9. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

Ara votarem l'article 32. Votam.

44 sí, cap no, 4 abstencions.

Ara votarem l'article 34. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

I ara votam conjuntament els articles 88 i 90. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, a la propera votació, demanam votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Idò votam en primer lloc l'article 5. Votam.

47 sí, 2 no, cap abstenció.

I ara votarem l'article 18. Votam.

47 sí, cap no i 2 abstencions.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Sr. President, demanaríem votació separada del 12 i 19.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, nosaltres la demanam del 7 i 12, separada.

EL SR. PRESIDENT:

Votam en primer lloc l'article 7. Votam.

42 sí, 1 no, 6 abstencions.

Ara votam l'article 12. Votam.

41 sí, cap no, 8 abstencions.

Ara votam l'article 19. Votam.

45 sí, cap no, 4 abstencions.

I ara votam conjuntament els articles 10, 14 i 22. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

Finalment votarem els articles i denominacions als quals no s'hi mantenen esmenes.

En primer lloc votació de l'article 13. Passam a votar. Votam.

43 sí, cap no, 6 abstencions.

Votació de l'article 37 i el nou article 25 bis. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Votació de l'article 76. Votam.

46 sí, 3 no, cap abstenció.

Votació de la disposició addicional segona i la nova disposició addicional segona bis. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Votació de la nova disposició addicional segona ter. Votam.

46 sí, 2 no, cap abstenció.

Votació de la disposició final primera. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Votació de la disposició final segona. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, per part nostra, la darrera votació separada que demanam, dels articles 31 i 69, i el capítol 2 del títol III. Gràcies.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, nosaltres, separadament el 31 i el 69.

EL SR. PRESIDENT:

Tots dos plegats o per separat?

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Separat.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, en primer lloc, votam els articles 1, 20, 21 i la denominació del títol I. Votam.

47 sí, cap no, 2 abstencions.

Ara votam l'article 31. Votam.

45 sí, cap no i 4 abstencions.

Ara votam l'article 69. Votam.

45 sí, 4 no i cap abstenció.

Ara votam la denominació del capítol 2 del títol III. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Votació de la denominació del Projecte de llei i de les denominacions dels següents títols, capítols i seccions: títol preliminar; títol II; capítol 1, capítol 2 i capítol 3 del títol II; seccions primera, segona, tercera i quarta del capítol 2 del títol II; títol III; capítol 1 del títol III; seccions primera i quarta del capítol 2 del títol III; seccions primera, segona i tercera del capítol 3 del títol III; capítol 4 del títol III; títol IV; capítol 1 del títol IV; seccions primera, segona, tercera del capítol 1 del títol IV; capítol 2 del títol IV; seccions primera, segona, tercera i quarta del capítol 2 del títol IV; capítol 3 del títol IV; seccions primera, segona i tercera del capítol 3, del títol IV; títol V; capítols 1 i 2 del títol V; seccions primera, segona, tercera, quarta i cinquena del capítol 2 del títol V; el títol VI; i els capítols 1 i 2 del títol VI; article 11, article 16 i 17, article 26 ter, articles 35 i 36, de l'article 38 fins a l'article 42, de l'article 44 fins a l'article 52, l'article 65, de l'article 70 fins al 72, els articles 74 i 75, els articles 77 i 78, de l'article 80 fins a l'article 87, l'article 89, de l'article 91 fins al 104, article 104 bis, disposició addicional primera, disposició final tercera, disposició final cinquena, disposició final sisena, disposició transitòria primera i disposició transitòria segona. Passam a votar. Votam.

49 sí, cap no, cap abstenció.

Es faculten els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de polítiques de joventut de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS